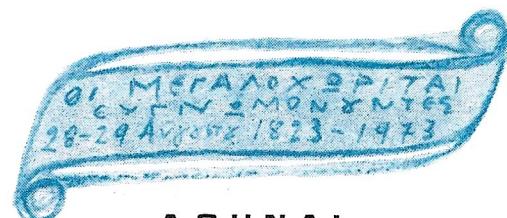

Α ΦΩΝΗ

ζοῦ Μεγάλου Χωριοῦ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Α ΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ♦ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1973

“Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ”

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β — ΕΤΟΣ 3ου — ΑΡ. ΦΥΛΑΩΝ 11 - 12

ΑΘΗΝΑΙ:

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1973

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΗΓΕΤΗΓΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Συντάξεως:

πρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
Βατάζη 10-12 — Τηλ. 6422344

Τυπογραφείον:

Α. Παλαιμάρη — Ιω. Σούκη
Σαρρή 27 — Τηλ. 534.794 Αθήνα

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΦΙΑΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΚΥΚΑΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑ-
ΝΩΝ ΤΗΣ ΑΛΑΟΔΑΠΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΕΥΧΟΣ Άφιερωμένον εἰς τὰ 150 χρόνια
τῆς Μάχης τῆς Καλλιακούδας 28-29 Αύγουστου 1823-1973

1. Πρεσβ. Κ. Δ. Βαστάκη: Χρόνος — Αἰωνιότης	σελίς	1
2. 150 Χρόνια ἀπὸ τῆς μάχης τῆς «Καλλιακούδας»	»	3
3. Πρεσβ. Κ. Δ. Βαστάκη: Τὸ Ἰστορικὸ Χρονικὸ του Συγδέσμου	»	4
4. Στεφ. Δ. Βασιλοπούλου: «Καλιακούδα»	»	6
5. Τοῦ Παρατηρητοῦ: ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ	»	7
6. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ	»	14
7. Εἰσφοραὶ	»	15
8. Κοινωνικὴ Ζωὴ	»	16
9. Πέγθη	»	17
10. Ἀγακοιγώσεις	»	20

Ἐξώφυλλον: Τὸ «Κενοτάφιον» πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων, κατὰ τὴν ἐπέτειον
τῆς μάχης τῆς «Καλλιακούδας»

Κλισέ: Εὐγενῆς προσφορά, ὡς πάντοτε, τῶν Ἀδελφῶν Γερασίμου καὶ Ἰωάννου Γ. Λαζα

Χρόνος - Αιωνιότης

«Τὸ ποτάμι τοῦ χρόνου
ποὺ στὸ χάος κυλᾶ
ποὺ θὰ φτάσῃ μιὰ μέρα;»
(Πολέμιης)

Σήμερον, που «καιγούργιος χρόνος πάλι ξημερώνει...», τὸ ἔρωτημα αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ γίνεται περισσότερον ἐπίκαιρον καὶ περισσότερον δυσγόητον. Ἐκίναιρον, διότι εἶναι ἡ τελευταῖα ἡμέρα τοῦ ἀπερχομένου ἔτους 1973. Δυσγόητον, διότι ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ πεπερασμένη, ἀδυνατεῖ νὰ λύσῃ τὰ σκότη τοῦ «χάους».

Ἄντι ἄλλου τινός — ἀπολογισμοῦ τῆς ἡμέρας — θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ δώσωμεν, ἀπὸ τῆς θέσεώς μας, ἀπάντησιν εἰς τὸν ποιητήν.

Πράγματι, ἀφοῦ ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι περιωρισμένη, πῶς θὰ διαλύσῃ τὰ σκότη τοῦ χάους; Ἀφοῦ δὲ ἀνθρωπος εἶναι ὅλος πεπερασμένος, μὲ ποίους ὁφθαλμούς θὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀκατάπαυστον ροήν τοῦ γοργοποτάμου χρόνου; Καὶ τὸ πλέον τούτῳ, δταν «τὸ πτάμι τοῦ χρόνου... φθάσῃ μιὰ μέρα», ποὺ θὰ ἐκβάλῃ; Ἰδού ἔρωτήματα, που μᾶς γεμίζουν μὲ δέος, σύγχυσιν καὶ ἀδιέξοδον. Ἄλλος δὲ Πανάγιαθος Θεὸς δὲν ἀφήσει τὸν ἀγνθρώπον οὔτε εἰς τὴν σύγχυσιν οὔτε εἰς τὸ ἀδιέξοδον.

Σήμερον, ἀκόμη ἔορτάζομεν τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἔορτῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ δποία ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν καὶ ἔλυσε τὴν ἀπορίαν. Ἡ ἐναγθρώπησις τοῦ Θείου Λόγου ἔφερε τὸ μέγα μήνυμα τῆς διαλύσεως τοῦ «χάους». Ὁ ἐναγθρωπήσας Σωτὴρ «δι» Οὗ τὰ πάντα ἐγένετο» καὶ «... τοὺς αἰωνας ἐποίησε» τὸν χρόνον, δηλαδή, ἔφωτισε μὲ τὸ οὐράνιον φῶς τοῦ Εὐαγγελίου τὸ ρεῦμα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ γοργοποτάμου χρόνου. Μὲ αὐτὸ τὸ φῶς εἶδεν δὲ πιστὸς γὰ τρέχη καὶ νὰ ἐκβάλῃ δὲ χρόνος μέσα εἰς τὸν ἀσύλληπτον ὥκεανὸν τῆς Αἰωνιότητος.

Τοῦ γοργοποτάμου, ὅμως, τούτου χρόνου πλεούμενα καὶ ἡμεῖς, οἱ ἀγνθρώποι, κυλοῦμεν μὲ τὸν ἴδιον γοργὸν ρυθμὸν πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Χθές, ἀγυπομονούσαμεν πότε νὰ γίνωμεν μεγάλοι. Σήμερον λέγομεν: κάποτε εἰμεθα νέοι... Καὶ τοῦτο διότι, αἱ ἡμέραι μᾶς κατὰ τὸν ἵερὸν φαλμῷδὸν δμοιάζουν «ώσει ἀγθοῦ τοῦ ἀγροῦ». Ἄλλος δὲν ἡ ζωὴ μᾶς κυλᾷ τόσον γοργά, ὅμως, ἡ πραγματικὴ μᾶς ὑπαρξίας, ἡ ἀθανατος ψυχὴ μᾶς, δὲν γάνεται εἰς τὸ κεγόν καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν. Ἰδού, λοιπόν, ἡ ἀπάντησις. «Τὸ ποτάμι τοῦ χρόνου», μὲ τὸ πολύτιμον φορτίον, τὴν ψυχὴν μᾶς «θὰ φθάσῃ μιὰ μέρα» εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ἐκεῖ θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν. Ἐκεῖ δὲν ψυχὴ μᾶς θὰ ἴδῃ μετὰ δεῖσιού της τὰς δύο δψεις τῆς αἰωνίου ζωῆς: τὸ φῶς, δηλαδή, ἡ τὸ σκότος, τὴν χαρὰν ἢ τὸ πόνον, τὴν μακαριότητα ἢ τὴν ὀδύνην. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς δίδει τὴν μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου τῆς παρούσης ζωῆς. Διότι εἴναι πλέον ἡ δέσμαιον, ὅτι δὲ παροῦσα ζωὴ ἔδθη διὰ νὰ κερδίσωμεν τὴν μέλλουσαν. Ὁ φρόνιμος καὶ θεοφιλής μᾶς δίος τῆς παρούσης ζωῆς ἐγγυάται τὴν φωτεινὴν μακαριότητα τῆς μελλούσης. Ἔνψ αγιθέτως τὸ ἵερὸν Εὐαγγέλιον διμλεῖ ἀπεριφράστως καὶ περὶ τῆς αἰωνίου —φεῦ— δυστυχίας. Θὰ χρησιμοποιήσωμεν, δθεγ, τὸν χρόνον ἐπιωφελῶς; Ἐκερδίσαμεν τὴν αἰωνιότητα. Ἐκάμαιμεν κακὴν χρῆσιν αὐτοῦ; Καλύτερον θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐγεννώμεθα.

Αἱ σκέψεις αὐταὶ ἐπίκαιροι, μὲ τὴν δύσιν τοῦ παλαιοῦ καὶ τὴν ἀγατολήγη τοῦ νέου ἔτους, δὲς μᾶς ἐμβάλλουν δχι εἰς ἀπογοήτευσι, ἀλλ' εἰς περισυλλογή, δὲς μᾶς ἐμβάλλουν δχι εἰς ἀδιαφορίαν, ἵνα μὴ εἴπωμεν καὶ «εἰρωγκαν», ἀλλ' εἰς ἐγρήγορσιν

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πρὸς

Τὰ Ἐντιμότατα Μέλη τοῦ Συνδέσμου μας
καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωρίτας καὶ Φίλους μας.

Ἄγαπη τοῖ μας Συμπατριῶται,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ
τῶν Ἀγίων Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου
“Ἐτους 1974 εὔχεται ὄλοψύχως πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰς ἀξιοτίμους Οἰκο-
γενείας Σας πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ γεννηθέντος ΘΕΙΟΥ ΒΡΕ-
ΦΟΥΣ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδιάπτωτον ύγειαν, ἐπιτυχίαν
τῶν εὐγενικῶν Σας προσπαθειῶν καὶ τὴν ἔξ ψφους παρηγορίαν εἰς
τοὺς συμπαθεῖς του πονεμένους.

Παρομοίως, εὔχεται καὶ πᾶσαν πρόοδον καὶ ἐπιτυχίαν τῶν πνευ-
ματικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν προσπαθειῶν, ποὺ καταβάλλονται διὰ τὴν
ἀγαπητήν μας γενέτειραν τὸ Μεγάλο Χωριό, καθὼς καὶ διὰ τὸν
Σύνδεσμόν μας.

Μετὰ συμπατριωτικῶν Χαιρετισμῶν

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

«Ο χρόνος εἶναι λίκνον τῆς ἐλπίδος, τὸ φῶς τῆς φιλοδοξίας,
αὐστηρὸς ἐλεγκτής τῶν μωρῶν, σωτήριος σύμβουλος τῶν φρονίμων'
εἰς μερικοὺς φέρει ὅ,τι φοβοῦνται, εἰς ἄλλους δὲ ὅ,τι ἐπιθυμοῦν».

Κόλτων

καὶ ἐπαγρύπνησιν. Οὐδεὶς γνωρίζει τί «έξεται ἢ ἐπιοῦσα». Εἶναι συμφέρον τῆς
ψυχῆς μας τὸ κάθε λεπτὸν τοῦ χρόνου γὰ τὸ μεταχειρίζωμεθα μὲ φρόνησιν καὶ μὲ
σκοπιμότητα. «Τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν μιᾶς στιγμῆς. Οἱ λόγοι
δὲν χάνονται. Οὔτε ἔνας στεγαγμός τῆς καρδίας, οὔτε μία θυσία τῆς θελήσεώς μας
δὲν ἔξαφαγίζεται χωρίς γὰ ἀφήση ἔχονς. «Ολα εἶναι προωρισμένα διὰ τὴν αἰωνι-
ότητα». Δι' αὐτὸ δ μακάριος Παῦλος καλεῖ δόλους μας εἰς τὴν πγευματικὴν ἐκμε-
τάλλευσιν τοῦ χρόνου λέγων: «Βλέπετε πῶς ἀκριδῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι,
ἀλλ' ὡς σοφοί, ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν».

Κατὰ ταῦτα, δις ζητῶμεν τὴν εὐτυχίαν μας εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν
εὖσεδη καὶ ἐνάρετον Χριστιανικὴν ζωὴν καὶ δις χρησιμοποιῶμεν τὸν χρόνον, τὸ
πολύτιμον τοῦτο δῶρον τοῦ Θεοῦ, μὲ φρόνησιν καὶ περίσκεψιν. «Ἄς μη λησμονῶμεν
δέ, ὅτι ἡ μακαρία καὶ ἀτελεύτητος ζωὴ εἰς τὴν αἰωνίαν πόλιν τῆς Ἀγω Ιερουσα-
λήμ θὰ εἶναι τὸ δραμένον τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ χρόνου τῆς παρούσης ζωῆς.

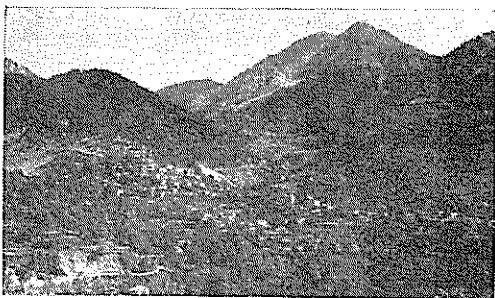
31 Δεκεμβρίου 1973

† Πρεσβύτερος ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
Οἰκογένειας

150 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ "ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΑΣ,,

Συνεπληρώθησαν έφέτος, την 28-29 Αύγουστου, 150 χρόνια από την ιστορικής μάχης της «Καλλιακούδας». Ως γνωστόν, μετά την μάχην του «Κεφαλοισθρύσου» του Καρπεγήσου, 9 Αύγουστου 1823, δημοσίευθη διαδοξις ήρωας Μάρκος Μπότσαρης, διάχων ἐπανελήφθη εἰς τὰ δυσπρόσιτα δράχια της Καλλιακούδας, τοῦ χωρίου μας. Τὰ Ελληνικὰ στρατεύματα, περὶ τοὺς 2.000 ὄνδρας μὲν ἀρχηγὸν τὸν Ζυγούρη Τζαβέλλα ἀπεφάσισαν γὰρ ἐμποδίσουν τὴν καταστρεπτικὴν προέλασιν τοῦ ἔχθρου. Ἡ φοβερὰ ἀναιμέτρησις τῶν δύο παρατάξεων ἡρχίσει τὰς πρωΐας ὥρας τῆς 28 Αύγουστου. Οἱ "Ελλήνες εὑρισκόμενοι εἰς πλεογενεικὰς θέσεις ἀντέκρουσαν ἐπιτυχῶς τὴν πρώτην ἡμέραν τέσσαρες ἐπιθέσεις τῶν τούρκων. Τὴν ἐπομένην, ὅμιλος, εὐρέθησαν, ἀνελπίστως, περικυκλωμένοι. Οἱ τούρκοι διέθησαν ἀγενόχλητοι: ἀπὸ τὸ μέρος, ποὺ ἐψύλασσον οἱ διπλαρχῆγοι. Γιολδάστης καὶ Σιαδήμας... Τοιουτοτρόπως ἡ περίφημος αὕτη μάχη της Καλλιακούδας, ἐνῷ θὰ ἐπρεπε γὰρ ἀποδῆν νικηφόρος διὰ τοὺς "Ελληνας καὶ καταστρεπτικὴ διὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Μουστακή πασᾶ τῆς Σκόδρας, ἔχαθη. Ἡ ήττα τῶν Ελλήνων εἰς τὴν προστατευτικὴν δι' αὐτοὺς τοποθεσίαν φαίνεται ἀδικαιολόγητος. Παρὰ ταῦτα, ἡ μάχη της Καλλιακούδας ὑπῆρξε τὸ δεύτερον μεγάλο πολεμικό γεγονός, μετὰ τὴν μάχην του Κεφαλοισθρύσου τοῦ ἔτους 1823 καὶ ἐστοίχισεν εἰς τὸν ἔχθρὸν περὶ τοὺς 500 γενερούς. Ἐστοίχισεν, ὅμως, καὶ εἰς τὸ "Εθνος μας: ἡ ἔκβασις αὐτῆς, δι θάνατος δύο μεγάλων ἀρχηγῶν, τοῦ Μάρκου Μπότσαρη καὶ τοῦ Ζυγούρη Τζαβέλλα, τῶν διπλαρχηγῶν Νικολάου Κοντογιάννη, Δήμου Κίτσου, Δήμου Κονταξῆ, ἡ ἀπώλεια 150 περίπου ἀγριῶν καὶ τραυματισμὸς πολλῶν ἐκ τῶν ἡρωϊκῶν μας Στρατι-

ωτῶν. Εἰς τὸν πένθιμον τοῦτον ἀπολογισμὸν σημειώνομεν, μὲ ἐθνικὴν διδύνην καὶ τὸ τραγικώτερον γεγονός διὰ τοὺς "Ελληνας: τὴν ἀνάγκην, δηλ., λόγῳ τῆς ἐπιχειρηθέσης ἔξόδου των ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης γὰρ ἐγκαταλείψουν «τοὺς τραυματισμένους καὶ γενέρούς των ἀταφούς μέσα στὰ λόγγια, βορὰ τῶν ἀγριμῶν...».

Τὸ θρυλλικὸ δουνὸ τῆς Καλλιακούδας

"Ἡ ἐπέτειος αὕτη ἐγκαίρως ἐπεσημάνθη καὶ ἐωρτάσθη εἰς Μεγάλο Χωρίον τὴν 29η Αύγουστου ἐ.ξ., ἐν συγδυασμῷ μὲ τὴν μνήμην τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἔγδοξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἡ ἑορτὴ συμπεριέλαβε πανηγυρικὴν Θείαν Λειτουργίαν, εἰς τὸ κατέναντι τῆς «Καλλιακούδας» ὅμιλυμον Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ἐπίκαιρον ὅμιλοιαν καὶ Ἐπιμνημόσυνον Δέησιν. Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Κεγοταφίου (ἰδὲ φωτογραφίαν ἐξωφύλλου τοῦ παρόντος), ἀναπεμφθεῖσαν ἐπιμνημόσυνον Δέησιν, ὅπως δὲ ἐν Τριάδι Εὐλογητὸς ἡμῶν Θεὸς κατατάξῃ τὰς ψυχὰς τῶν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος Πεσόντων, ἡ προσφυής εὐχὴ κατέληξε λίαν συγκινητικῶς δι' ἡμᾶς, ποὺ ἀπολαμβάνομεν ἡδη τὸ δῶρον τῆς Ἐλευθερίας, διὰ τῶν ἔξης: «...Τούτων γάρ τὰ

Τὸ ιστορικὸν Χρονικόν τοῦ Συνδέσμου μας

Τεῦ Πρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

3. ΟΔΟΙ — ΓΕΦΥΡΑΙ — ΥΠΟΝΟΜΟΙ

A) ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ηερὶ τῆς θέσεως τοῦ χωρίου καὶ τῶν πληροφοριῶν περὶ αὐτῷ προτιθέμεθα γάρ παραθέσαιεν ἐν κατιφή συμπληρωματικῶς εἰς τὴν Μίσαγωγήν τοῦ παρόντος «Ιστορικοῦ Χρονικοῦ». Ἐνταῦθα σημειώνομεν στοιχεῖα τινα διὰ γάρ καταδείξωμεν παραστατικάτερα τὰ ὑπὸ παρουσίαν θέματα:

Κατὰ ταῦτα, τὸ Μεγάλο Χωρίον συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων Εύρυτανικῶν χω-

ρίων. Η παράδοσις ἀνάγει τὴν ὑπαρξίην του εἰς τοὺς προχριστιανικοὺς χρόνους. Ἐπίσης ἡ αὐτὴ παράδοσις τοποθετεῖ τὸ χωρίον εἰς ἑτέρων θέσιν ἀπὸ αὐτὴν ἔνθα εὑρίσκεται σήμερον. Συγκεκριμένως τὸ χωρίον φέρεται ὅτι ὑπήρχεν εἰς τὴν περὶ τὴν «Ἄγιαν Κυριακήν» θέσιν, ἀνωτῆς θέσεως «Καλλιτροῦμι» καὶ μεταξὺ τοῦ μικροῦ διουνοῦ «Θεοτόκος» καὶ τοῦ χωρίου «Νοστίκου». Η ὑπαρξία εἰς τὴν σημειωθεῖσαν ταύτην περιοχήν, καταλοίπων παλαιοῦ οἰκισμοῦ ἐπιβεβιώδηται καὶ σήμερον μὲν ἐλαφρὸν ἀναγωμάτωσιν. Πότε, δημος, μετεφέρθη τὸ χωρίον ἀπὸ τῆς θέσεως ταῦτης εἰς τὴν θέσιν δόπου εὗρίσκεται σήμερον παραμένει ἄγνωστον. Η παράδοσις, ποὺ ίστορικῶς ἀποδεικνύεται: ἀληθής

πιεύματα, ὡς γέφος ἡμῖν ὅδε περίκεινται: καὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν οἱ τύμποι τὰ δρια τῆς πατρίδος γῆς φυλάττουσι, τὰ δὲ αὐτῶν τίμια αἴματα τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν τὸ δένδρον ἀρδεύουσιν....».

Τὴν Θείαν ταύτην Λειτουργίαν καὶ Ἑπιμνημόσυνον Δένησιν ἐτέλεσαν οἱ λερεῖς τοῦ χωρίου: π. Κωνστ. Λαμπαδάρης, π. Ιωάννης Ζαθός καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμάτας ταύτας, μεταδόνας ἐπὶ τούτῳ ἔξι Ἀθηνῶν καὶ διμιλήσας ἐπικαίρως πρὸ τῆς ἐπιμνημοσύνου Δεήσεως.

Εἰς τὴν ὁφειλομένην ταύτην ἐκδήλωσιν παρέστησαν αἱ Δημόσιαι Ἀρχαι τοῦ χωρίου μὲν ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς

Κοινότητος κ. Ζαχ. Καρύπηη, δὲ ἐπὶ τούτῳ προσκληθεῖς Νομαρχῶν Διευθυντής τῆς Νομαρχίας Εύρυτανίας κ. Γεώργιος Ζαχιδῆς μετὰ κλιμακίου ἐξ ὑπαλλήλων τῶν Ἀρχῶν Καρπενησίου, ἐκπρόσωποι τοῦ Συγδέσμου μας, πάγτες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου καὶ οἱ παραθερίζοντες εἰς αὐτό.

Ἡ ἑορταστικὴ αὔτη ἀτμόσφαιρα ἔκλεισε μὲ τὴν διατυπωθεῖσαν εὐχήν, ὅπως ἡ δόδος ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ χωρίου πρὸς Καλλιακούδαν ὀνομασθῇ «Οὖδε Μάχης τῆς Καλλιακούδας», ὡς καὶ ἡ τοποθέτησις εἰς τι σημεῖον αὐτῆς, σχετικῆς ἀγαμψηστικῆς Πλακός.

(Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παραθέτομεν Βιβλιογραφίαν περὶ τῆς Μάχης τῆς Καλλιακούδας: Νικ. Κασσούλη, «Ἐνθυμήματα Στρατιωτικὰ τῆς Ἐπαναστάσεως τῶν Ἐλλήνων», τόμ. Α', ἔκδ. 1940, σ. 331 κ.εξ. — Pouqueville, Voyage de la Grèce, Paris MD CCCXLVI tome quatrième livre chapitre VII, σ. 22. — Κ. Μεταξᾶ, «Ιστορικὰ Ἀπομνημονεύματα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» ἔκδ. Β', σ. 96-97. — Κοντσούκη, «Γενικὴ Ιστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» ἔκδ. Β', σ. 185. — Σπ. Τρικούπη, «Ιστορία Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», ἔκδ. 1925, τόμ. Α', σ. 197 κ.εξ. καὶ τόμ. Γ' σ. 43. — Διον. Κοκκίνου, «Η Ἑλληνικὴ Ἐπαναστασίς», ἔκδ. 1968, τόμ. 3, σ. 625 κ.εξ. — Παν. Ι. Βασιλείου, «Η Συμβολὴ τῶν Εύρυτάνων στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821», Ἀθῆναι 1961, σ. 5, διός καὶ εἰς «Τουριστικὸν Οδηγὸν Εύρυτανίας» ἔκδ. Νομαρχίας Εύρυτανίας, 1971, σ. 100. — Δημ. Φωτιάδης, «Η Ἐπαναστασίας τοῦ 21», τόμ. Β', σ. 351-352. — Γ. Τσουλίτον καὶ Τ. Χατζῆ, «Ιστορικὸν Λεύκωμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», Ἀθῆναι 1970, σ. 393, καὶ σ. 402-403. — Σπ. Βασιλοπούλου, ἐν Περιοδ. «Η Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου», Ἀθῆναι 1971, ἀρ. φ. 1-3, σ. 5 κ.εξ. — † Πρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκη, ἐν ἀνωτέρῳ περιοδικῷ, σ. 20. — Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη, τόμ. Ζ', σ. 103, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἰς ἀλλας «Ἐγκυροποιεῖται»).

† Πρεσβ. ΚΩΝ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

μᾶς διέσωσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ μεταφορά τούτου ὀφείλεται — κυρίως — εἰς λόγους ἀσφαλείας. Ἀφοριμή δὲ εἰς τὴν μεταφοράν ταῦτην ἔδωκε κάποια διοσχερής καταστροφή αὐτοῦ. Ἡ ἐν λόγῳ καταστροφή ὀφείλεται ἡ εἰς κάποιον μεγάλον σεισμὸν ἡ κατὰ πέδαν πιθανότητα εἰς τὴν καταστροφικὴν μανίαν τῶν ἄγρων Ιαλατικῶν ὁρῶν τοῦ Βρένου τὸ ἔτος 279 π.Χ. (Ἵδε καὶ Πάνων Βασιλείου, ἡ Ἐπισκοπὴ Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων,..., »Αθῆναι 1960, σσ. 29-30, μετὰ τῆς σχετικῆς διθιλογραφίας). Μετὰ τὴν διοσχερής καταστροφὴν τοῦ χωρίου οἱ ἐπιζήσαντες κάτοικοι αὐτοῦ ἐπανοικοδόμησαν καὶ εἰς τὴν θέσιν ἔνθα εὑρίσκεται σήμερον, προφυγῶν διὰ λόγους ὑδρεύσεως, ὡς καὶ διὰ λόγους ἀσφαλείας. Ὅς λόγους ἀσφαλείας ἐννοοῦμεν τὸ φυσικὸν τοῦ ἔδαφους. Διότι ἔναν παρατηρήσῃ τις τὸ σημειερινὸν χωρίον θά τὴν ὅτι τούτο περιστοιχίζεται: ἀνατολικῶν, μὲ τὸ πυκνὸν δάσος τοῦ «Κούπουπα», δυτικῶν, μὲ τὸ διερχόμενον ποταμὸν «Καρπενησιώτης», βορείων, μὲ τὸν κατερχόμενον χείμαρρον ἐκ τοῦ «Κεφαλοδρύσου», καὶ νοτίων, μὲ τὸν ἔπειρον κατερχόμενον χείμαρρον ἀπὸ «Καφαλληγοῦ» πρὸς «Λιμάναι», ἐκδαλλόντων καὶ τῶν δύο χειμάρρων εἰς τὸν ποταμὸν «Καρπενησιώτης». Τοιουτοπότας εἰς τὸν περιυρισμένον καὶ εαθέως ἐπικιλνή τοῦτον χῶρον ἀνοικοδομήθη τὸ νέον χωρίον, καὶ διὰ τὴν ἀμφιθεατρικήν - πανοραμικήν του θέσιν, καὶ διὰ τὴν ἔντετον ἀπὸ τὰς πλουσίας κρυσταλλίνων πηγάδας του ὑδρεύσιν, καὶ ἐν μέρει, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν πειρατικῶν ἡ ἄλλων ἐπιδρομῶν ἀσφάλειάν του.

B) ΟΔΟΙ

Τὸ χωρίον στερεῖται συγχρόνου ρυμοτομικού σχεδίου. Αἱ δοιοὶ αὐτοῦ μαρτυροῦν καὶ τὴν ἀρχαιότητα του, καὶ τὴν πυκνήν κατοίκησαν τῶν κατοίκων του. «Βινεκα ὃ δὲ τῆς ἐπικιλνοῦς θέσεως αὐτοῦ αἱ δοιοὶ του εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατοικηθείσι.» Μὲ τούτων, ἰδίᾳ αἱ κατερχόμεναι ἔχρησον πάντοτε ἐπιστρώσεων καὶ συντηρήσεων. «Η συντήρησις αὐτῶν ἔγινετο διὰ πλακάνην ἐξ ἐπιποτίου πέτρας, τὸ γνωστὸν «καλντερίου». Ο τρόπος αὐτὸς συντηρήσεως ἐπεδάλλετο καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων, καὶ διὰ τὴν διατήρησιν των ἀπὸ τὰ ὅμιρα οὖσαν. Τὴν ἀγάρκην αὐτὴν σπουδαιώς ἐνίσχυον οἱ ἐν Κανονιτικούσιούλει Μεγαλοχωρίται διὰ τοῦ Συνδέσμου των. Εἰς τὴν ἐνάστοτε πάνδημον «προσωπικὴν ἔργασίαν» τῶν κατοίκων ὁ Συνδέσμος ἤρχετο — καταστατικῆς — ἀρχαγός ποικιλοτρόπων. Τοῦτο διαχρονίτατα εἰς τοὺς σκοπούς αὐτοῦ μεταξὺ τῶν διποίων προστίθεται ἡ ἐν λόγῳ ἀνάγκη πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ τῆς «...κατασκευῆς καὶ ἐπιστρώσεως ὁδῶν». (Α' Κανονισμὸς 1903, ἔ. ἀν. σ. 3. Πρδλ., τόσον τοὺς μεταγενεστέρους Κανονισμούς, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Καταστατικῷ τῆς ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου ὑδρυθείσης καὶ λειτουργησάσης Φιλοδασικῆς καὶ Σηροτροφικῆς Σύνθεσεως τῶν Νέων Μεγάλου Χωρίου ἡ «ΧΡΥΣΑΛ-

ΛΙΣ», Ηειραιεὺς 1929, σ. 5).

Στοιχῶν πρὸς τὴν παράδοσιν ταύτην ὁ Συνδέσμος διέθεσεν ἑσχάτως δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν διάλογον καὶ ταμεντόστρωσιν τῶν κυριωτέρων κεντρικῶν ὁδῶν καὶ τῆς πλατείας τοῦ χωρίου.

Τέλος μεταξὺ τούτων σημειώνομεν καὶ τὸ γενικώτερον ἐνδιαφέρον τοῦ Συνδέσμου, τὰς παραστάσεις αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀρμοδίους παράγοντας, τοὺς διμοισιγραφικούς του ἀγῶνας καὶ τὴν ηθικὴν αὐτοῦ συμβολὴν διὰ τὴν διάλογον τῆς δόσης ἀπὸ Παύλου ἔως τοῦ ιεροῦ Μοναστηρίου τῆς «Παναγίας Προυσιωτίσσης» (Ἵδε εἰς «Φωνὴν Μεγάλου Χωρίου» ἀπὸ τοῦ ἔτους 1960 κ.ε.).

Γ) ΠΕΦΥΡΑΙ

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπικοινωνίας τῶν κατοίκων μεταξὺ τοῦ χωρίου καὶ τῶν ἀγροκτημάτων αὐτῶν πέρα τῶν χειμάρρων καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐπέδιδλε τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν.

Ἡ μεγάλη λιθίνη γέφυρα ἡ συνδέουσα τὸ χωρίον μὲ τὸν συνοικισμὸν «Γαύρον» καὶ τὴν θηλιοσίαν δόδον Καρπενησίου - Γαύρου - Προυσοῦ - Ἀγρινίου είναι: ἔργον τῶν κατοίκων συμβολάντων καὶ τῶν ἐν Κων)πόλεις Μεγαλοχωρίτων. Τὸ ἔργον τοῦτο, κατὰ τὴν παράδοσιν κατεσκευάσθη ἐντὸς ὥριμενης καὶ τακτῆς προθεσμίας ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Ἐπίσης καὶ αἱ ἡδη ὑπάρχουσαι δύο λιθιναὶ γέφυραι τοῦ διερχομένου χειμάρρου ἐπὶ «Κεφαλοδρύσου» κατεσκευάσθησαν ὡς ἡ ἀνωτέρω. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν προφανῶς τῶν ἐν λόγῳ γεφυρῶν δὲ Συνδέσμος περικληθεὶς ὑπὸ τῶν Κοινοτικῶν ἀρχῶν τοῦ χωρίου διέθεσε τοῦ 20ην Αὔγουστου 1922 τὸ ποστό τῶν ἐξ χιλιάδων πεντακοσίων (6.500) δραχμῶν. Ἡ ἐπισκευὴ αἱτήτη, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνδέσμου „„ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἔνεκα τοῦ ἐπερχομένου χειμῶνος“ (Α' Βιβλίον Πρακτικῶν, ἔ. ἀν. σ. 48 κ.ε.)

Ἐπίσης ή εἰς «Πλατανά» γέφυρα τοῦ «Ἀγίου Γεωργίου» κάτωθι τῆς δύπολις διέρχεται: ὁ δρηματικὸς ποταμὸς «Καρπενησιώτης» εἰναὶ ἐξ ὀλοκλήρου ἔργον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς συνδρομῆς καὶ τοῦ μόχθου τοῦ Συνδέσμου. Τὸ σημαντικόν καὶ διαπανηγρότατον τοῦτο ἔργον, ποὺ εἴη πηγετεῖ σήμερον τὴν συγκοινωνίαν τοῦ χωρίου ἀνήκει: εἰς τὴν πρωτοθουλίαν τῶν πρώτων ἔργων τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν «Αθῆναις Μεγαλοχωρίτων». Καὶ ἐπὶ πλέον, ἔργον, τοῦ δυοῖν εἶναι: καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι: ἄλλα: ἔντιναι γέφυραι, αἱ κατὰ καιρούς παρασυρθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὅρμητικοῦ ποταμοῦ.

Ταυτοχρόνως πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῶν οἰκοδομικῶν ὀλικῶν κατεσκευασθησαν: α) ἡ μικρὰ γέφυρα τοῦ κατερχόμενου χειμάρρου ἀπὸ «Περδικάρι: - Ἀμπέλια» πλησίον τοῦ «Ἀγίου Γεωργίου», β) ἡ ἀπὸ τῆς γεφύρας ταύτης τοιχοποιία τῆς ἀγούσης δόσης πρὸς «Κυδωνίες - Ἀμπελίων», καὶ γ) ἡ μικρὰ γέφυρα τοῦ «Κεφαλοδρύσου».

(συγέχεια εἰς σελ. 16)

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

"ΚΑΛΙΑΚΟΥΔΑ,,

Τοῦ Στεφ. Βασιλεπούλου

Υπάρχουν σὲ τούτη τὴν ματωβαμένη ἄκρη τῆς γῆς τόποι ποὺ στὶς μεγάλες σπιγμὲς τοῦ "Ἐθνους" καθαγιάστηκαν μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸ μαρτύριο ἀνθρώπων κι ἔμειναν ἱστορικὶ καὶ ξακουσιμένοι νὰ μαρτυροῦν στοὺς αἰῶνες τὴν λεθεντιὰ καὶ νὰ διαλαλοῦν τὴν Ρωμιοσύνην.

Ἐμειναν χαραγμένοι στὰ δελτάρια τῆς Ἰστορίας προσκυνήματα κι' ἀγιάσματα ποὺ τὰ τραγούδησε ὁ «ἐπίγειος Θεός ποὺ λέγεται Λαὸς» δπως χαρακτηριστικὰ λέει ὁ ποιητής.

Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξεχάσει ποτὲ τὶς Θερμοπύλες καὶ τὸ Μαραθῶνα;

Ποιὸς δὲ οικιτάρει στὸ ἄκουσιμα τῆς θυσίας τοῦ Σουλιοῦ, τῆς Γραβιᾶς καὶ τῆς Ἀλαμάνας, τῆς Ἀράχωβας καὶ τοῦ Μακρυνόρου, τοῦ Καρπενησοῦ καὶ τῆς Ἀγιας Λαύρας, τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν καὶ τοῦ Ναυαρίνου, τῶν Δερβενακιῶν καὶ τῶν Μύλων, τοῦ Μανιακοῦ καὶ τοῦ Δίστουμου!

Κι ὅσο πιὸ τρανὴ ἡ θυσία, τόσο καὶ τρανεμένο τὸ τραγοῦδι, τόσο πιὸ θεριεμένο τὸ παίνεμα καὶ τόσο πιὸ ξακουστὸς ὁ τόπος.

Κι ὁ τόπος μάρτυρας βουβὸς μαζὶ καὶ σταθρὸς στὰ ποὺ ξετυλίγονται στὴ δομένη ἱστορικὴ ὥρα.

Ο τόπος ὁ μάρτυρας τοῦ μεγαλείου ποὺ προσδιορίζει ἡ ἱστορικὴ σπιγμὴ καὶ τάφος ἥρων καὶ μαρτύρων, γιὰ νικητὲς καὶ νικημένους.

Πόσο ὅμως ἡ φωνὴ τῆς ἱστορίας πρέπει νῦναι δυνατὴ γιὰ νὰ μᾶς καθηλώσει καὶ νὰ μᾶς κάριει νὰ ξυπνήσωμε ἀπὸ ἐκεῖνο τὸν ὑπνο τῆς ἀνεμελίδας καὶ τῆς ἀδιαφορίας; ;

Οἱ ξακουστοὶ τόποι τῆς πατρίδας μας πολλοί. Πόσοι οἱ ξεχασμένοι! Οἱ ληγομονημένοι ὅχι ἀπὸ τὴν ἱστορία μὰ ἄ-

πὸ ἐμῖας τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐπίγονους τῶν καιρῶν τῆς ἱστορικῆς ὥρας τοῦ "Ἐθνους".

Ἐτοι ἀπὸ μᾶς μένει ξεχασμένος ἔνας τόπος τῆς Πατρίδας μας ποὺ ἀγιάστηκε μὲ τὸ αἷμα τῆς θυσίας χιλιάδων ἀνθρώπων τὸν καιρὸ τῆς μεγάλης ἀνάστασης τοῦ γένους.

Καὶ εἶναι ὁ τόπος τὸ γκριζοπράσινο καὶ γρανιτένιο καὶ περήφανο βουνό μας ἡ Καλιακούδα καὶ εἶναι ἡ χρονιὰ τῆς θυσίας τὸ 1823.

Μοιάζει ξεχασμένη σὰν ἐκείνους τοὺς ἥρωες ποὺ ἡ ὑπαρξὴ τους ἦταν σεμινὴ καὶ λάφκιασιδωτη, , ἀνώνυμη καὶ φευγαλέα μὰ ἡ θυσία τους δρημτικὴ ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ δώσει τὸν καιρὸ στὸν ἱστορικὸ νὰ καταγράψει τὸ δνομα.

Ἐμειναν ἄγνωστοι καὶ ἀνώνυμοι αὐτοὶ μέσα στὸ πλῆθος δπως οἱ μάρτυρες τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων ποὺ οἱ βασανιστές τους τοὺς ἔρριχναν ἀμέτρητους στὰ στάδια μὲ τὰ θηρία καὶ ποὺ τὰ Συναξάρια τῆς Ἑκκλησίας τοὺς ὄντοτα ἥ καὶ καθόλου.

Γι αὐτοὺς τοὺς ληγομονημένους ἔνας νεώτερος ἱστορικὸς μας γράφει: «..Γι αὐτοὺς ἔπρεπε νὰ ζεῖ ἐκεῖνος ὁ προγονικὸς ποιητὴς Σημωνίδης ὁ Κείος γιὰ νὰ τοὺς τραγουδήσει».

Ἐτοι σεμνό, περήφανο κι' ἀτραγούδιοτο ἔμεινε ξεχασμένο καὶ ληγομονημένο τὸ Βουνό μας ἡ Καλιακούδα.

Στάθηκε ἐκεῖ μὲ συντροφιὰ τὰ πουλιὰ τὰ σερπετὰ καὶ τ' ἀγρίμια του νὰ κρατάει ζηλόφθονα τὸ θησαυρὸ ποὺ κρύβεται στὶς ρεματιὲς καὶ στὰ δάση του, στοὺς ισκιους τῶν ἐλάτων καὶ στὰ σύρραχα, θησαυρὸ ἀπὸ μνημούρια μὲ ἀγιασμένα κόκκαλα καὶ ἄγια λείψανα

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

‘Ο Έπισκοπος Ἐλευσίνος κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Η Ρουμελιώτικη ἐφημερίς «Ταχυδρόμος» εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς ὅπ’ ἀριθμ. 119 τοῦ Νοεμβρίου λ.ξ. μεταξὺ ἄλλων παρουσιάζει καὶ τὸν συμπολίτην μας Θεοφίλον. Ἐπίσκοπον Ἐλευσίνος κ. Γιώργου (Κουτομέρκου). Ἡ ἐφημερίς ἀγαφέρεται εἰς τὰ περὶ τῶν σπουδῶν καὶ μέχρι τῆς εἰς τὸν Ἐπισκοπικὸν Βαθμὸν ἀγαδείζεως τοῦ Θεοφίλεστάτου. Καταλήγει δέ, μὲ τὰς ἔξης συμπαθεῖς κρίσεις, ποὺ τιμοῦν τὸν Θεοφίλεστατον καὶ τοὺς συγχωριανούς του. «Ο Θεοφίλεστατος διακρίνεται διὰ τὰ ἀγνώτερα αἰσθήματα, τὴν μόρφωσιν, τὴν εὐγένειαν, τὴν καλωσύνην καὶ

τὴν ἀπλότητά του. Ἐγδιαφέρεται πάντοτε διὰ τὴν Ἑλλάδα, (διότι διακονεῖ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρεῖας) καὶ τὴν Ἰδιαιτέραν του Πατρίδα τὸ Μεγάλο Χωριό». Πράγματι τὸ ἐγδιαφέρον τοῦ Θεοφίλεστάτου καὶ διὰ τὸ χωριό μας καὶ τὸν Σύνδεσμόν μας είναι πάντοτε ἔγθερμον καὶ ζωηρόν.

Οι νέοι μας Ἐπιστήμονες.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ Μεγαλοχωρίτικην ὑπερηφάνειαν ἀναγγέλλομεν τοὺς γένους μας ἐπιστήμονας Μεγαλοχωρίτας, ποὺ ἔλαθον πτυχίον κατὰ τὸ λ. Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Οὗτοι είναι οἱ ἔξης:

Ο κ. Ιωάννης Μάνθου Μπουρνάζος,

τοῦ τρανοῦ καλασμοῦ ποὺ ἔδω κὶ ἐκατὸν πενήντα χρόνια γίνηκε γιὰ «νάρθη πάλι ἢ Λευτεριὰ σὰν πρῶτα ἀντρειωμένη».

Στάθμηκε νὰ διαλαλεῖ τὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας ἐνὸς λαοῦ ποὺ ἀντ’ τὰ πανάρκατα τὰ χρόνια ἔμεινε ζηλωτῆς σὲ μιὰ πύτη γιὰ «τὸ Ἐλεύθερον, τὸ δ’ ἐλεύθερον τὸ εὔδαιμον».

Τώρα ποὺ ἁκατὸν πενήντα χρόνια ἔλευθερης Ἐθνικῆς ζωῆς μετροῦν στὴ Ζυγαριὰ τῆς Ἰστορίας ἐνὸς λαοῦ ποὺ ποτὲ δὲν ἀπόθεσε τὰ ὄπλα γιὰ νὰ τὴν κατοκυρώσει, ἢ μάκη τῆς Καλιακού-

δας, μένει ἔνα ἀπ’ τὰ φωτεινὰ δρόσητα τοῦ ζήνους.

Ἐμεῖς δὲν οἴμερα κάνομε τὸ κρέος μας. Γυρίζομε τὴν σελίδα τῆς Ἰστορίας καὶ σταματάμε στὸ μεγαλεῖο ποὺ κλείνει ἢ παράγραφος τῆς μεγάλης θυσίας ποὺ ἔγινε, μὲ θαυμασμὸν καὶ σεμνότητα.

Καὶ στολίζομε τοὺς βωμοὺς καὶ τὸν τάφους μὲ τὰ ἱδια ἀγριολούλουδα ποὺ πότισε τὸ αἷμα τοῦ μαρτύριου ποὺ δείχνει σ’ ἐμᾶς τὸ μονοπάτι τῆς τιμῆς καὶ τοῦ χρέους.

Στέφανος Δ. Βασιλέπουλος

έλαθε πτυχίον Πολιτικού Μηχανικού του Πανεπιστημίου Μάγντζεστερ τής Αγγλίας. Ό κ. Μπουργάζος είναι συγχρεία ένεγράφη είς τό Πανεπιστήμιον του Leeds, Αγγλίας διὰ μεταπτυχιακάς σπουδάς.

Η δις Αικατερίνη Άρ. Αναγνωστοπούλου, έλαθε πτυχίον τής Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θερμότατα συγχαίρομεν τους γέους μας έπιστήμονας καὶ τους ευχόμεθα λαμπράν τήν σταδιοδρομίαν.

Οι νέοι μας Σπουδασταί.

«Αιέν Αριστεύειν...»

Είς τὸ νέον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1973-74 εἰσήχθησαν γέοι φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ εἰς Ἀγωτάτας Σχολὰς οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας:

Ο κ. Γεώργιος Αθ. Μητσόπουλος, ηδη Βετέρης, τῆς Αγωτάτης Σχολῆς Οίκογομικῶν καὶ Εμπορικῶν Επιστημῶν Αθηνῶν.

Ο κ. Χρῆστος Ιωάνν. Μέρμηγκας εἰς τους Μηχανολόγους - Ηλεκτρολόγους του Μετσοβείου Πολυτεχνείου Αθηνῶν.

Ο κ. Αθανάσιος Β. Μέρμηγκας εἰς τους Χημικούς Μηχανικούς του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης.

Ο κ. Δημήτριος Χ. Φάδας, ἀριστοῦχος τῆς Παιδαγωγικῆς Ακαδημίας Φλωρίνης.

Οι ἀδελφοί Παναγιώτης καὶ Βασιλειὴ Κ. Πολίτου εἰς τὴν Ιατρικὴν Σχολὴν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η δις Κωνσταντίνα Εύθ. Σιαμανή, ηδη τελ., τῆς Αγωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Πειραιῶς.

Η δις Έλένη Εύαγγ. Τσάμη τῆς Αρσακείου Παιδαγωγικῆς Ακαδημίας Αθηνῶν.

Η δις Μαρία Γ. Ζαβοῦ εἰς τὴν Αρχιτεκτονικὴν Σχολὴν του Πολυτεχνείου Βιέννης.

Όλους τους γέους μας τούτους φοιτητὰς καὶ φοιτητίας συγχωριαγόνς μας τους συγχαίρομεν διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς εἰσαγωγικάς των ἔξετάσεις καὶ τους ευχόμεθα καλάς σπουδάς.

Εὔγε τους!

Οι μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τοῦ Δημοτ. Σχολείου τοῦ χωριοῦ μας πληροφορηθέντες τόν πρόωρον θάγατον τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου των Παναγιώτου Ταμάρη ἐκτὸς τῶν ἄλλων διὰ τὸ λυπηρὸν γεγονός ἐκδηλώσεων, διέθεσαν καὶ τὸ ἓδιαιτερον ταμεῖον τους ἀγερχόμενον εἰς τὸ ποσδὸν τῶν χιλίων ἑξακοσίων πεντήκοντα δύο (1652) δραχμῶν εἰς τὴν δειγμὸν δοκιμασθεῖσαν καὶ οἰκογομικῶς οἰκογένειάν του. Τὸ ταμεῖον τοῦτο — «κουμπαράς», προήρχετο ἀπὸ τὰ φιλεύματα, ποὺ ἔλαθον «φάλλογες τὰ κάλαντα» καὶ προωρίζετο διὰ σχολικὴν ἐκδρομήν.

Ἀγέκαθεν οἱ μαθηταὶ μας καθοδηγοῦμενοι ἀπὸ τοὺς ἀξιούς διδασκάλους των, τὸ μέγιστον μέρος ἐκ τῶν φιλευμάτων, ποὺ ἐλάμβανον περιερχόμενοι τὸ χωριόν ψάλλοντες τὰ ἔρτια «κάλαντα» τὸ διεἴθετον διὰ φιλανθρωπικούς ἢ ἄλλους ἐκπολιτιστικούς σχοπούς. Ή ἐν λόγῳ πρᾶξις τῶν παιδιῶν μας δὲν τιμῷ μόνον αὐτὰ τὰ ἔδια, τοὺς διδασκάλους των, τοὺς γονεῖς των καὶ δῆλους ἡμᾶς τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς των, ἀλλὰ προδιαγράφει τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, μὲ τὰ δόποια καλλιεργοῦνται ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς των ἡλικίας. Εὔγε τους!!

Σ.Σ. Η «Φῶγή... μας», τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας καὶ δῆλοι οἱ Μεγαλοσωρίταις καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης θερμῶς συλλυπεῖται τὴν ὀρφανισθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος προώρως ἐκλεκτοῦ διδασκάλου, εὐσεδοῦς χριστιανοῦ, φιλοτσόργου οἰκογενειάρχου, νέου καὶ τιμίου ἀνθρώπου Παναγιώτου Ταμάρη. Ο δειμνήστος διδάσκαλος ἐδίδαξεν εἰς τὸ χωρίο μας λόγῳ καὶ ἔργῳ. Ή μνήμη του θὰ μείνῃ εἰς ὅλους μας αἰώνια.

Τὸ Δημοτικόν μας Σχολεῖον.

Τὸ Σχολεῖον μας ἐλειτούργησε μέχρι τὴν 17ην Δεκεμβρίου λ.ε. ὡς μονοθέσιον μὲ Διδασκάλισσαν τὴν Διευθύντριαν αὐτοῦ συγχωριανή μας κ. Ελένη Παΐδα-

Από δὲ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὡς διθέσιον μὲ τὴν γεοδιορισθεῖσαν διδασκάλισσαν δίδα Πιανγούλα Γρίβα. Καλωσορίζομεν τὴν γένεν διδασκάλισσαν καὶ τῆς εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

Τὴν 20ήν Δεκεμβρίου πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων διὰ τὰς ἑορτὰς ἔγινε ὥραια Χριστουγεννάτικη ἑορτή. Η ἑορτὴ μὲ ώραιάς διδακτικάς ἐκδηλώσεις ἐγένετο εἰς τὴν Αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Συγκείου παρουσίᾳ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν. Εἰς τοὺς μαθητὰς διεγεμήθησαν μικρὰ δωράκια.

Οἰκοκυρική Σχολή.

Η Οἰκοκυρική μας Σχολὴ λειτουργεῖ ὅπως πάντοτε, μὲ πολὺ ἐνθουσιασμὸν ἐκ μέρους τῆς Διευθυντρίας, τῶν διδασκόγυτων καὶ τῶν διδασκομένων. Ἐφέτος μὲ Βραδεῖα τῶν κ.κ. Λέλαις Πουργάρα, Ἐλένης Μάσσον καὶ Δημ. Παπανικολάου ἐδραδεύθησαν ἀντιστοίχως αἱ τελειόφοιτοι μαθητριαὶ Δήμητρα Φωρμάκη μὲ 1000 δρχ., ἡ Γερασιμούλα Ζαχαροπούλου μὲ 500 δρχ. καὶ ἡ Σοφία Μήτσιου μὲ 500 δρχ. Τὰς συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν.

*

Κατωτέρω παραθέτομεν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν τῆς ἀποφοίτου μαθητρίας δίδος Γερασιμούλας Ζαχαροπούλου, ἡ ὁποία μὲ τὰ συγκινητικά τῆς λόγια ἐκφράζει πρὸς τὴν τροφόν της Σχολήν, τὸν Σύνδεσμόν μας καὶ τὰς δραδευούσας τὴν ἀγάπην τῆς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς:

«Πρὸς τὸν Σύνδεσμον Μεγαλογωριτῶν.

“Ημουν μὰ μαθητριαὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου. Τελείωσα ἐφέτος καὶ τώρα αἰσθάνομαι τὴν ὀνάγκην γὰ σᾶς γράψω λίγα λόγια γιὰ γὰ σᾶς εὐχαριστήσω τόσον γιὰ τὰ τόσα χρήσιμα πράγματα ποὺ πήρα ἀπὸ τὴ Σχολή, ὅσο καὶ γιὰ τὸ χρηματικὸν ποσὸν τοῦ ἐπῆρα στὸ τέλος (δραδεῖον), γιατὶ γιὰ μένα ἡταν μὰ δούθεια.

Η Σχολὴ πράγματι εἶναι ἔνα λαχεῖο γιὰ τὸν τόπο μας. Γιατὶ μορφώνει πολλὰ

κορίτσια τὰ ὅποια δὲν ἔχουν τὰ μέσα γιὰ γὰ σπουδάσουν στὸ Γυμνάσιο.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς γιὰ ὅλα καὶ εὔχομαι ὃ Θεός γὰ σᾶς ἔχῃ καλὰ καὶ γὰ συνεχίζετε γὰ εὐεργετῆτε τὴν ὀρεινὴ πτωχὴν ἀλλὰ ὅμορφη ἴδιακτέρα μας Πατρίδα.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.

Γερασιμούλα Ζαχαροπούλου»
Μεγάλο Χωρίο, 31) 7) 73

Οι παραθερισταί μας.

Η κίνησις τῶν συγχωριαγῶν μας, ποὺ διαμένουν μαχράν τοῦ ἀγαπητοῦ μας χωρίου, ὡς καὶ τῶν ξένων παραστηριστῶν, ποὺ ἥλθον καὶ ἐπέρασαν ἐφέτος τὰς θερινάς των ἔξοχάς εἰς τὸ χωριό μας, ἵτο μεγάλη. “Ολοὶ μέγουν καταγοητευμένοι καὶ εὐχαριστημένοι. “Ολοὶ φεύγουν μὲ τὰς καλλιτέρας ἐγτυπώσεις. Ἐγτυπώσεις ἀπὸ τὰς φυτικὰς καλλονὰς τοῦ χωριοῦ, τὸ πολύ του πράσινον, τὰς δροσεράς του πηγὰς καὶ τὴν καθαράν του καὶ ὄγιενήν του ἀτμόσφαιραν. Ἐγτυπώσεις ἀπὸ τὸ φιλόξενον τῶν κατοίκων. Καὶ ἐντυπώσεις ἀπὸ τὰς ἔξυπηρετήσεις, ποὺ γίγονται μὲ πᾶσαν προθυμίαν, ἐκ μέρους τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμοῦ, τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, τῶν Κατασηματαρχῶν καὶ ἀπὸ ὅλους ὅσοι καπιάζουν διὰ τὴν ἀγετον διαμονὴν τῶν παραθεριστῶν καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ χωρίου, ὡς τοῦ ὥραιοτέρου «δουνγίσιου» θερέτρου.

Οι Εενητευμένοι μας.

Ἐφέτος, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἀλληγ χρονιά, παρετηρήθη μεγάλη κίνησις ἐπὶ σκέψεων καὶ διαμονῆς εἰς τὸ χωρίον μας πολλῶν οἰκογενειῶν ἐκ τῶν ἀποδήμων συγχωριαγῶν μας. “Ολοὶ, σχεδόν, ἀφίχθησαν ἐξ Ἀμερικῆς μὲ νοσταλγίαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν γενέτειρά τους. Μαζί τους ἔφεραν καὶ τοὺς γεαρούς βλαστούς των, τὰ χαριτωμένα παιδιά των, πολλὰ ἐκ τῶν ὅποιων διὰ πρώτην φοράν ὀντίχρυζαν τὸ ώραίον, τὸ δροσερόν καὶ καταπράσιγον

χωρίον τῶν γογέων των καθώς καὶ τὴν μητέρα πατρίδα Ἑλλάδα. (Μόνον ἡ μητρή κόρη τοῦ Γεωργίου Χ. Ἀραπογιάγνη, ἀν καταλάβαινε τί ἔπαιθε ὁ πατέρας τῆς εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον τοῦ «Ἐλληνικοῦ» διαν ἐπρόκειτο γὰρ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γέναν της πατρίδα, δὲν θὰ ἥθελε γὰρ ἔνας πιστρέψῃ...). Ὁλα τὰ παδιά ἐκτὸς τῆς γλώσσης τῆς νέας των πατρίδος ώμλουν καὶ τὴν Ἑλληνικήν. «Ἡ «Φωνή...» μας ἰδιαιτέρως συγχαίρει τοὺς συγχωριαγούς μας, ποὺ μὲ τόσου ἐνδιαφέρου προσπαθοῦν καὶ διὰ τῆς γλώσσης καὶ διὰ τῶν τοπικῶν μας ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων νὰ συγδέουν τὰ παιδιά τους μὲ τὴν ἰδιαιτέρων τους πατρίδα καὶ γενικῶτερον μὲ τὴν μητέρα-πατρίδα Ἑλλάδα! Ἐπέστρεψαν δὲ τους εἰς τὴν γέναν τους πατρίδα μετὰ τὰς θερινὰς διακοπάς τους καὶ μᾶς ἅψησαν τὸ μεγάλο κενόν...

«Ἡ «Φωνή...» μας εὔχεται καὶ πάλιν σύντομα γὰρ τοὺς ἐπαγίδωμεν καὶ γὰρ τοὺς καλωσορίσωμεν σφίγγοντας μὲ πολλὴν ἀγάπην τὸ χέρι τους. Ὁ Θεός καὶ ἡ «Παναγία ἡ Προουσιώτισσα» γὰρ τους εὐλογῇ καὶ γὰρ τοὺς προστατεύῃ. Τὰ δὲ παιδιά τους γὰρ προσδεύουν εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς κάθε ἔντιμον καὶ ἱερὸν ἔργον.

Ο Καθηγητής κ. Ἰωάννης Ἡλ. Χονδρός.

Μὲ τοὺς ἔξ Ἀμερικῆς ὄμογενεῖς συγχωριαγούς μας ἀφίχθη καὶ ἐπεσκέψθη τὸ χωριό μας ὁ συγχωριαγός μας Ἰωάννης Ἡλ. Χονδρός, Καθηγητής τῆς Ἰστορίας τῶν Βαλκανίων τοῦ Πανεπιστημίου Wooster - Ὁχάρι τῶν Ἕνωμ. Πολ. Ἀμερικῆς. Ὁ ἀγαπητός μας Καθηγητής, σύδες του ἀειμνήστου συγχωριαγοῦ μας Ἡλισ Χονδροῦ ἐγεννήθη καὶ ἐσπούδασε εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἡ ἐπίσκεψί του εἰς τὴν Ἑλλάδα συνεδυάσθη μὲ προσκύνημά του εἰς τὴν γενέτειραν τῶν γονέων του καὶ μὲ ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν ὁμάδος Ἀμερικανῶν φοιτηῶν του.

Ἐπέστρεψε χωρὶς γὰρ γνωρίζωμεν τὰς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὸ χωριό μας καὶ γε-

γικώτερον ἀπὸ τὴν Πατρίδα Ἑλλάδα. Εἰς ἡμᾶς δόλους ἀφησε τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις. Τὸν συγχαίρομεν δι' ὅλα καὶ τοῦ εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα.

Καὶ ἐξ Ἑλλάδος ἐπίσκεψις εἰς Ἀμερικήν.

Δὲν εἶχομεν ἐφέτος μόνον ἔξ Ἀμερικῆς ἐπισκέψεις συγχωριαγῶν μας, ἀλλὰ καὶ ἔξ ἡμῶν σημειώνομεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ὑποφαιγμένου τῶν εἰς Ἕνωμ. Πολιτ. Ἀμερικῆς συγχεγῶν μας. Ἐφέτος εἶχομεν τὴν ἰδιαιτέρων χαρὰν γὰρ μεταδώμεν μετὰ τῶν ἔδω διαιμενῶντων ἀδελφῶν μας Αἰκατερίνης συζ. Βασ. Μωρίκη καὶ Ἀγγης συζ. Εὐαγγ. Νέλλα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεὶ ἐγκατεστημένων ἀδελφῶν μας Μιχαήλ καὶ Ἰωάννου. Μὲ τὴν εὐχαριστίαν εἰδομεν πολλοὺς συγχωριαγούς καὶ συμπατριώτας μας. Ἐτελέσαμεν τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τρεῖς Κοινότητας ὄμοιογενῶν μας καὶ παρέστημεν καὶ εἰς δύο γάμους συμπατριωτῶν μας. Ἀπὸ τὴν μητέρα Πατρίδα μας Ἑλλάδα μετεφέραμεν εἰς τοὺς ἐκεῖ διαιμένοντας «Ἐ λ λ ἀ δ α!» Ἀπὸ δὲ τὴν Ἀμερικήν μετεφέραμεν τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις μας καὶ τὸν ἐγθουσιασμὸν γιὰ τὴν πρόδον τῶν συγχωριαγῶν μας καὶ τῶν συμπατριωτῶν μας, ποὺ τοὺς τιμῷ ἰδιαιτέρως, τὴν ἀγάπην των καὶ τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἐγδιαφέροντός των διὰ τὸν Σύγδεσμόν μας καὶ τὸ χωριό μας, τὴν ἐμμονήν των εἰς τὰς ἑλληνικάς μας καὶ Ὁρθοδόξους μας Χριστιανικάς μας παραδόσεις καὶ τὴν κρυψὴν ἐλπίδα τῆς γοσταλγίας καὶ τῆς ἐπιστροφῆς.

Διὰ τὴν ἀλησμόνητον φιλοξενίαν καὶ τὴν πολλὴν των ἀγάπην, ποὺ ἐπιδαψίλευσαν εἰς τὴν ταπεινότητά μας καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τοὺς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ εὐχόμεθα πᾶσαν παρὰ τοῦ Κυρίου εὐλογίαν οἰκογενειακήν καὶ ἐπαγγελματικήν.

† π. Κ.Δ.Β.

Η ὁδὸς πρὸς «Ἄγιον Ἀθανάσιον».

Τὸ ὅνειρον ἔγινε πραγματικότης. Ἡ δόδος ἀπὸ «Μυλοκαλάνου» τοῦ χωριοῦ μας

μέχρι τοῦ μαγευτικοῦ τοπίου τοῦ «Αγίου Αθανασίου» χίλια μέτρα περίπου διεπλαύνθη καὶ ἐτιμεντροστρώθη. Ἐπραγμάτωποι ήθη ἔργον πολλῶν ἐκατογάδων χιλιάδων δραχμῶν, — ὅπερ τὸ ἐνάμισυ ἐκατομμύριον —, χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παλοῦ μας Νομάρχου καὶ τοῦ ἀξίου του ἐπιτελείου. Οὐδέποτε ἄλλοτε τὸ χωρίον μας εὐηργετήθη μὲ τόσου ἐνδιαφέρον καὶ στοργὴν ἀπὸ Κρατικὴν Ὑπηρεσίαν. Χαίρουν διὰ τὸ πραγματοποιηθὲν ἔργον οἱ Μεγαλοχωρῖται καὶ ἐν ταύτῃ εὐχαριστοῦν καὶ εὐγνωμονῦν. Εὐχαριστοῦν ὅλους ἐκείνους τοὺς ἐμφανεῖς καὶ ἀφανεῖς ἔργάτας, ποὺ συγέναλον γὰρ προσχεδιασθῆ τὸ ἔργον, γὰρ εὑρεθῆ δι' αὐτὸν ἡ ἀγάλογος χρηματικὴ πίστωσις, γὰρ ἐγκριθῆ καὶ γὰρ χορηγηθῆ. Ἀκόμη, ἄλλοι, ποὺ συνέδιλον γὰρ ζητήσουν τὴν διλοκλήρωσιν του, ἄλλοι, οἱ πατέρες τὴν δόδον, γὰρ παραχωρήσουν, ἄλλοι διλίγοντες καὶ ἄλλοι περισσότερον, ἀπὸ τὰ κτήματά τους διὰ τὴν διαπλάτυσιν τῆς δόσου, χωρίς καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ χωριοῦ μας γὰρ μείνουν μακριὰ ἀπὸ κόπους καὶ μόχους. Ἀξίζει εἰς ὅλους ἴδιαιτερος ἐπιγιος. Οἱ καθένας χαίρει μὲ τὸ μέτρον τῆς προσφορᾶς του. Οἱ καθένας ἔκαμε τὸ κοινωνικόν του χρέος μὲ τὸ μέτρον τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν γενέτειράν του καὶ τοὺς συγχωριαγούς του. Τὸ δόλον ἔργον τὸ κατεσκευάσεν δὲ ἔργολαδος κ. Παναγιώτης Χορδόβας μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν.

Καὶ τώρα νομίζομεν, διτὶ ἀπομένει καὶ κάτι ἀκόμη. Ἀπομένει ἡ ὁνοματοδοσία τοῦ κεντρικοῦ τούτου δρόμου. Πρέπει νὰ εὑρεθῇ τὸ κατάλληλον ὄνομα ποὺ τοῦ ἀξίζει. Ήμεῖς ταπεινῶς προτείνομεν γὰρ δοθῆ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου «Οσιομάρτυρος τοῦ χωρίου μας, τοῦ Αγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου». Τὸ σπίτι τῆς γεννήσεώς του καὶ ὁ περικαλλής γαός του εὑρίσκονται: παρὰ τὴν δόδυν αὐτῆν. Πόσες φορές ἐπέρασεν δὲ «Αγιος Γεράσιμος τὸν δρόμον αὐτόγε; καὶ πόσες φορές τὸν ἔβρεξε μὲ τὸν τίμιον ἰδρῶτα τοῦ μόχθου του καὶ μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας του; Ο «Αγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, † 3 Ιουλίου, εἶγαι προστάτης τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὸ χωριό

μας διφείλει πάντοτε καὶ μὲ οἰονδήποτε τρόπου γὰρ τὸν τιμῆ.

† π.Κ.Δ.Β.

Νέα τοιμενταῦλαξ.

Μὲ γενναίαν συγεισφορὰν τῶν περιοίκων τῆς αὐλακοῦ ἀπὸ Παύλου Ντούμα - Αγαστ. Χασιοπούλου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Χαρ. Ἀραπογάνη μέχρι τοῦ «ρέματος Λιμάκα» καὶ μὲ τὴν συγδρομὴν τοῦ Συγδέσμου μας κατεσκευάσθη ἡ αὖλαξ αὐτη. Μικρὸν μὲν τὸ τεχνικὸν τοῦτο ἔργον, αἰτηματικός, πολλῶν συγχωριανῶν μας. Η συγκέντρωσις εἰς τὴν ἐν λόγῳ θέσιν πολλῶν διμέριων ὑδάτων ἔκαμε, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, τὴν αὐλακανα αὐτὴν μίαν μικρὰν «σούδαν» πολὺ ἐπικινδυνοῦ διὰ πολλὰς οἰκίας. «Εγεκα δέ, καὶ τοῦ βαθύτατα ἐπικινδυνοῦς τοῦ ἐδάφους ἡ κατασκευὴ τῆς αὐλακοῦ ἦτο ἀναγκαιοτάτη. Η νέα τοιμενταῦλαξ ἵκανοποίησε τοὺς περιόκους καὶ τοὺς ἐνίσχυσε μὲ τὸ αἰσθημα κάποιας περισσοτέρας ἀσφαλείας. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν ἐγένοντο καὶ ἄλλαι μικραὶ συμπληρωματικαὶ ἐπισκευαί, ποὺ συγεπλήρωσαν τὸ δόλον ἔργον καὶ τὴν δόδυν πρὸς «Λιμάκα». Εἰς τὴν εἰδικὴν στήλην τοῦ παρόντος: «Ἄλι γεώτεραι εἰσφοραὶ διπέρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συγδέσμου μας» ἀναγράφομεν τοὺς ἐνίσχυσαντας τὸ ἐν λόγῳ ἔργον, τοὺς διποίους καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης θερμῶς εὐχαριστοῦμεν. Εἰς τὰς εὐχαριστίας μας συμπεριλαμβάνονται καὶ δσοι ἐκοπίασαν καθ' οἰονδήποτε τρόπου διὰ τὴν ἀγάληψιν, παρακολούθησιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου,

O.T.E. τοῦ Χωριοῦ μας.

Τὸ πότε τοῦ O.T.E. ἐγένετο ἐφέτος ἡ ὑπόγειος τοποθέτησις τῶν καλωδίων τῶν τηλεφώνων. Η διλοκλήρωσις τῆς αὐτομάτου συγδέσμεως, ὅμως, τῶν τηλεφωνικῶν συγδιαλέξεων πότε θὰ γίνη;

Δρόμοι.

— "Εγινε ή διαπλάτυνσις της όδου Κεφαλοβρύσου από οίκιας Γ. Γεωργαγοπούλου και του Κοιν. Ωρολογίου μέχρι πηγής Κεφαλοβρύσου. Διὰ τὴν τσιμεντόστρωσιν δὲ αὐτῆς ὁ κ. Πρόεδρος περιμένει και τὴν συμβολήν της ιδιωτικῆς πρωτοδουλίας.

— "Απεπερατώθη ή τσιμεντόστρωσις του δρόμου ἐκ του καταστήματος Χρήστου Καρύπη μέχρι της οίκιας κληρονόμων Εύδοξίας Παπαχαραλάμπους.

— "Εγινε κατασκευή τουχοποιίας παραπλεύρως της οίκιας ἀδελφῶν Κ. Ζαδού πρὸς Νεκροταφείον, διὰ τὴν προσωπικῆς ἔργασίας τῶν χωρικῶν και του Προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος.

— Έκ πιστώσεων του Νομαρχιακοῦ Ταμείου ἐγένετο μερική διαπλάτυνσις της γεφύρας Κεφαλοβρύσου.

— Γίγονται ἐνέργειαι του Κοιν. Συμβουλίου και του Συνδέσμου μας διὰ τὴν κατασκευὴν γεφύρας «Λιμάκας» πρὸς Προφήτην Ἡλίαν.

Υδρευσις.

— Απεπερατώθη ή διεύρυνσις της καλλιεργείας "Άνω Κεφαλοβρύσου μέχρις Άγιου Αθανασίου.

— Ηρχισαν αἱ ἔργασίαι τῆς καλλιεργείας πηγῆς Κεφαληνοῦ μὲ πιστώσεις του Νομαρχιακοῦ Ταμείου, του Προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος και τῆς ιδιωτικῆς πρωτοδουλίας. Τὴν ἔργασίαν ἀγέλαθε και πάλιγ ὁ κ. Παν. Χορμόδας.

Αποχέτευσις

Προχωρεῖ ή ίδιωτική σύγδεσις μὲ τὸν κεντρικὸν ἀγωγόν.

Επαινος!

Εύχαριστως σημειώνομεν τὸν ἀπογεμθέντα τὴν 26ην Ὁκτωβρίου 1973 ΕΠΑΙΝΟΝ Ἐπιμελείας και Χρηστότητος τῆς τελειοφοίτου γυμνασίου συμπολίτιδός μας Ἐλένης Ἡλία Χατζηγατώνη. Ή δἰς Ἐλένη Χατζηγατώνη εἶγαι μαθήτρια του ἐν Ἡρακλείῳ Ἀττικῆς Γυμνασίου Θηλέων. Κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1972-1973, προσήχθη ἐκ τῆς Ε΄ης τάξεως του γυμνασίου διὰ τὴν τελευταίαν μὲ βαθμὸν ΑΡΙΣΤΑ! και ὡς ὁ "Επαινος του Υπουργείου Ἐθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ἀναγράψει, ἐπέδειξε Χρηστοήθειαν «ΕΞΑΙΡΕΤΟΝ».

Θερμῶς και ἡμεῖς ἐπαιγοῦμεν και συχαιρόμεν τὴν ἀριστοῦχον μας μαθήτριαν διὰ τὴν λαμπράν της ἐπίδοσιν και ίδιατέρως διὰ τὴν «Ἐξ αἰρετοῦ γ χρηστοήθειαν». Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν συγχαρητήρια. Εἰς τὰ ἔμφυτα χαρίσματα συνυπάρχουν και τὰ ἐπίκτητα. Συγυπάρχουν δέ, διότι και ὁ «φόδος Θεοῦ», δηλ., ἡ εὐλάβεια και ὁ σεβασμός της πρὸς τὴν Χριστιανικήν μας πίστιν ὑπάρχει, και διότι, τὸ λαμπρὸν οἰκογενειακόν της περιβάλλον μὲ τὴν ἡσυχίαν και ἀγαπημένην ζωὴν συγεχῶς τὴν ἔξαίρετον χρηστοήθειαν διδάσκει. Μιμεῖται ή Ἐλένη Χατζηγατώνη τὸ παράδειγμα τῶν καλῶν της γονέων. Γίνεται, μὲ τὴν σειράν της, ἀφορμή και παράδειγμα διὰ τὰ ἀμέσως ἀδέλφια της και ἐπὶ πλέον παράδειγμα τῆς μαθητιώσης νεολαίας μας.

Εἴναι καιρὸς διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν που οἱ μαθηταὶ ἐδιδάσκοντο τὴν «Χρηστομάθειαν...», διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὴν «Χρηστοήθειαν»!

Η ἔκθεσις Ζωγραφικῆς τοῦ Λαϊκοῦ μας Ζωγράφου.

Μεγάλη ἐπιτυχία ἔσημείωσε η ἔκθεσις ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ συμπατριώτη μας Λαϊκοῦ ζωγράφου Γιάννη Τζαμάρα.

Η ἔκθεση πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα Τέχνης τοῦ Μονίμου Ἐκθετηρίου Κεραμεικῆς στὸ Μαρούσι ἀπὸ 20 Νοεμβρίου ἕως 5 Δεκεμβρίου 1973.

Ἐκτέθηκαν 50 πίνακες διαφόρων διαστάσεων μὲν θέματα τῇ φύσῃ καὶ τὸ Μεγάλο Χωρίο.

Τὰ ἔκτεθέντα ἔργα ἔγιναν πραγματικὰ ἀνάρπαστα καὶ ὁ λαϊκὸς μας ζωγράφος συμπατριώτης Γιάννης Τζαμάρας ἀπέσπασε δίκαια τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ πολυπληθοῦς φιλότεχνου κοινοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἔκθεσεως ἀγοράχτηκε βιβλίο στὸ ὅποιο οἱ ἐπισκέπτες τῆς ἔκθεσεως ἔγραψαν τίς γνῶμες τους γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Τζαμάρα. Ἀπέσπασε λοιπὸν ἐπαιγνετικὰ σχόλια ἀπὸ διακεκριμένους ἀγρότους τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης.

Τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτὸν γεγοὸν ποὺ τι-

μᾶ καὶ τὸ χωριό μας, ἐκαλύφθη μὲ ὅλα τὰ μέσα δημοσιότητος, ὅπως τύπος, ραδιόφωνον, τηλεόρασις, μὲ ἀγαγγελίες καὶ συνεγεύξεις. Συγχαίρομε τὸν συμπαθῆ σὲ δόλα ἀγαπητὸν Γιάννη καὶ τοῦ εὐχόμαστε παρόμοιες ἐπιτυχίες καὶ γιὰ τὸ μέλλον.

Σ.Β.

Τέρμα εἰς τὸν Λύκο;

Οι νεαροὶ συγχωριανοί μας Δημ. Θ. Ἀγαγγωστόπουλος, Κωνστ. Ν. Γιαννακάς καὶ Μιλ. Γ. Κοτρώνης, ποὺ παραθέριζαν εἰς τὸ χωριό μας, ἐνῷ ἔπαιζον εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν «Χόρταση» εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι μὲ ἔνα λύκο. Καὶ οἱ τρεῖς πιὸ γενναιοὶ ἀπὸ τὸν δυσκίνητον... λύκο, (ἡταν προφανῶς «δαρυστομαχιασμένος») ἐπειδὴ μέχρι τότε εἶχεν ἀρκετὲς «στάνες ξαφρίσει», χωρὶς νὰ χάσουν τὴν ψυχραιμίαν τους μὲ πέτρας καὶ μὲ ξύλα τὸν ἐσκότωσαν. Κατόπιν, δὲν καὶ μὲ κόπον, τὸν μετέφεραν μὲ πολλὴν ἵκανοποίησαν εἰς τὸ χωριό, καὶ ἔλαθον ἐπαξίως τὸν δίκαιον ἐπαιγνοῦ ἀπὸ δόλους. Ἄραγε ἡταν ὁ τελευταῖος λύκος;

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος Ἅγιου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτευ († 3 Ἰουλίου)

Τίχος πλ. α'. Τὸν συνάνταρχον Λόγον.
(Ποίημα Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου)

Τοῦ Μεγάλου Χωρίου ἔνθεον βλάστημα, Εύρυτανίας δὲ γέρας καὶ ἐγκαλλώπισμα, καταισχύνας τὸν ἐχθρὸν στερρῆ ἀθλήσει σου, Ὁσιομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, Γεράσιμε ἀθλοφόρε. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει εὐφημούντων σε.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Νέος συγχωριανός μας Ἰατρὸς

Μεταξὺ τῶν γένων μας ἐπιστημόνων μετ' εὐχαριστήσεως σημειώνομεν καὶ τὸν ἀγαπητὸν μας Χαράλαμπον Ἰωάννην. Ντούμαν, ποὺ ἔλαθε τὰς ἡμέρας αὐτὰς Πτυχίου τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Παγεπιστημίου Ἀθηνῶν. Θερμότατα τὸν συγχαίρομεν διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς του σπουδὰς καὶ τοῦ εὐχόμεθα λαμπρὰν καὶ φιλάνθρωπον τὴν σπουδιοδρομίαν.

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ

ΤΟ 29^ο ΠΑΝΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ „Ο.Σ.Ε.Α.Κ.”

Την 15ην Σεπτεμβρίου έ.ξ. συγχλήθησαν τούς Καναδάς το 29ο Συγέδριον της Ομοσπονδίας Στερεάς Ελλάδος Αμερικής και Καναδᾶς (ΟΣΕΑΚ). Το Συγέδριον τουτού ἐσημείωσε μεγάληγένετη παρουσία. Μὲ ίδιαιτέραν ικανοποίησιν σημειώνομεν: α) τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως τὸ προσεχὲς 30ον Δυνατόν Συγέδριον συγκληθῇ εἰς Ἀθήνας καὶ β) τὴν ἀπόφασίν του, χαρακτηρισθεῖσαν ὡς ἐκστρατείαν του, πρὸς συλλογὴν ἔνδος ἐκατομμαρίου δολλαρίων ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Προγεναρχικοῦ Κέντρου Ρουμελιώτων Ελλάδος. Τέλος, διὰ τῶν γενομένων ἀρχαιωρεσιῶν ἀγένδειζε τὸ ἔξῆς Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον: Πρόεδρος Ἰωάννης Μιχόπουλος, α' Ἀντιπρόεδρος Τρύφων Χατζηγικολάου, β' Ἀντιπρόεδρος (Καναδᾶς) Κωνστ. Σκύλλαρης, Γ. Γραμματεὺς Ἰωάννης Ἀλαφογιάννης, Ταμίας Τάσος Τσαγκανός, Σύμβουλος Γυναικείων Συλλόγων κ. Ζωή Καθαλλάρη, Κυβεργῆται: Νοτίων Πολιτειῶν Θωμᾶς Καβαλλάρης, Νέας Ιερσένης Δημήτριος Νικολάου, Νέας Υόρκης Γεώργιος Μαγκλάρας, Καναδᾶς Ι. Κακαρέλης, Μίτσιγκαν Ἀθανάσιος Κολοδός, Ὁχαίος Διαμαντῆς, Τέξας Βίκτωρ Σέμρος (Ἀσημιακόπουλος) καὶ Σικάγου Κωνστ. Λίτσας. Ἐπίσης σημειώνομεν ὅτι δ. κ. Μιχόπουλος εἶγαι ίδρυτής καὶ πρόεδρος τῆς «Θαλασσίας Αγαιμίας», Ἰδρυμα τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους διὰ τὰ πα:διὰ τῆς Ελλάδος.

Η «Φωνή...» μας καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας εὔχονται τὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς ἐκλεγέντας, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ὑγείαν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ο.Σ.Ε.Α.Κ.

† π.Κ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς Ρουμελῆς.

Διὰ τὸ πνευματικὸν ἀνέβασμα τοῦ τόπου μας.

Διὰ τὴν πρόοδον τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης.

Διὰ τὴν βοήθεια τοῦ Ρουμελιώτη φοιτητοῦ.

Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ Ρουμελιώτου ἐπιστήμονος.

Διὰ τὴν θράβευσιν καὶ θε εὐγενικῆς προσπαθείας.

Διὰ νὰ ἀκουσθῇ παντοῦ ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ.

Διὰ νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ΛΕΒΕΝΤΙΑ ΤΗΣ.

Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον εἰς τὴν ὑπηρεσία κάθε Ρουμελιώτη.

Η Ο.Ρ.Ε.

- Ἐνσαρκώνει τὴν ιδέα τῆς Ρουμελῆς, ἐστίας φωτὸς καὶ πηγῆς κάθε ἐμπνεύσεως, κάθε ιδανικοῦ.
- Ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸν κρίκον τῶν πολιτιστικῶν καὶ ηθικῶν ἀξιῶν κάθε Ρουμελιώτη, καὶ
- Προβάλλει τὰς ἀξίας αὐτὰς ἀνὰ τὸν κόσμον.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τάς τελευταίας εἰσφοράς τῶν μελῶν καὶ φίλων μας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου, ποὺ ἔχουν ώς κάτωθι:

1. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

*Ιωάννης Λύρας δρχ. 500. — *Αθανάσιος Δελανίκας δρχ. 100.

2. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Βασίλειος Κ. Γαβρίλης δρχ. 2000 εἰς μνήμην *Ιωάννου Θ. Μαργαριτοπούλου. — Σπυρ. Λαγοπόδης δρχ. 500 εἰς μνήμην Αἰκατ. Στ. Σταρά. — Νικόλαος καὶ Ξένη Καρέλη δρχ. 500, εἰς μνήμην τῶν θείων τούς *Αθανασίου καὶ Ἐλένης Καρέλη. — *Η. κ. καὶ ὁ κ. Δημητρίου Ι. Πουνόρα, (διὰ τῆς Ἐφημ. «Ἐστία»), δρχ. 1000 εἰς μνήμην *Αποστόλου Ὁροφανίδη. — *Η θυγάτηρ Κωνστ. καὶ *Αλίκης Χαλκιά δρχ. 500. — *Αθανάσιος Κ. Μητόπουλος δρχ. 2500. — Πρεσβυτέρος Ἀμαλίας Δ. Βαστάκη δρχ. 1000. — Πρεσβ. Κωνστ. Δ. Βαστάκη δρχ. 1000. — Τὰ Ἀδέλφια τῶν ἀειμνήστου *Ιωάννου *Ανδ. Σιταρᾶ εἰς μνήμην τοῦ δρχ. 1500. — *Η κ. Φλού Ν. Τσαμπούλα δρχ. 2000 εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου τῆς Καθηγητοῦ Νικ. Θ. Τσαμπούλα. — *Αναστάσιος Κ. Ἀραπογιάννης δρχ. 200 εἰς μνήμην *Αθανάσιος Δ. Χάσκου. — Μαρίη Εθ. Γαβρίλη δρχ. 700 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Εδαγγέλου. —

3. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

*Ανώνυμος, μέσω κ. Κωνστ. Δ. Σιαμανῆ, δρχ. 5.000. — Πρεσβ. Δημητρίου Σαββόπουλος δρχ. 600. — *Η κ. καὶ ὁ κ. *Αριστείδου Παπαγεωργίου δρχ. 500. — *Ιωάννης Γ. Παπαστάθης δρχ. 500. — *Ελισάβετ Ἀγ. Κοντομέρκου δρχ. 5.000 εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου τῆς *Ἀγαθοκλέους.

4. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

*Αθανάσιος Τζαδέλλας δρχ. 1500. — *Ιωάν-

νης Μαν. Μπουρνάξιος δρχ. 1000 εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου συζύγου του Εἰρηνης.

5. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

*Αθανάσιος Χονδρός δρχ. 1000.—

6. ΓΗΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΜΑΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

*Ιωάννης Γ. Παπαστάθης δρχ. 500. В Πρεσβ. Κωνσταντ. Δ. Βαστάκης δρχ. 1000. — *Αθανάσιος Τζαδέλλας δρχ. 100. — Νικόλαος *ΑΘ. Καρέλης, ιωτρός, δρχ. 500.—

7. ΓΗΠΕΡ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ «ΑΜΑΚΑ» — Π.Ρ. ΗΛΙΟΥ»

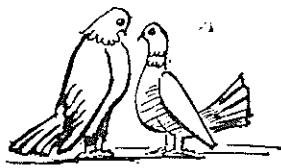
*Ιωάννης Κ. Περίδαις δρχ. 2000. — Μηνᾶς Κ. Δασκαλάκης δρχ. 500. — Κωνστ. Δ. Βονόρτας δρχ. 500. — Βασίλειος Κ. Μωρίκης δρχ. 1000. — Νικόλαος Γ. Σκλαδούνος δρχ. 1000. — Χαράλαμπος Γ. Σκλαδούνος δρχ. 1000.

8. ΓΗΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΣΙΜΕΝΤΑΥΛΑΚΟΣ ΑΠΟ Η. ΝΤΟΥΜΑ ΕΩΣ «ΑΜΑΚΑ»

Παῦλος Ντούμας δρχ. 2000. — *Ιωάννης Σπ. Παλιούρας δρχ. 1000. — Βασιλική *Αγδ. Καρδαράς δρχ. 1500. — Ο ἀειμνήστος Κωνστ. Τρικιάς δρχ. 1000. — *Ιωάννης *ΑΘ. Βαστάκης δρχ. 1000. — Παναγιώτης Θεοδοσίου Μαργαριτόπουλος δρχ. 6000. — Δημήτριος καὶ Φωτεινὴ Γ. Κακαράντζα δρχ. 2000. — Γεώργιος Κ. Μαντζούτας δρχ. 1000. — *Ιωάννης Θ. Βονόρτας δρχ. 1000. — *Άγτωνιος Θ. Βονόρτας δρχ. 1000. — *Αναστάσιος Δ. Χαστόπουλος δρχ. 2000.—

Σ.Σ. Εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰσφοράς δὲν σημειώνομεν τὴν ἐτησίαν Συνδρομὴν ἀπάντων τῶν μελῶν, ὡς ὅποχρεωτικῶς καταθελλομένην.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ «Φωνή...» μας, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης, ἐκφράζουν εὐγνωμοσύνην καὶ θερμάς εὐχαριστίας πρὸς δόλους τοὺς καθοικονότες τρόπον ἐνισχύοντας τοὺς σκοπούς τοῦ Συνδέσμου μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

1. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Έγεννήθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας:

Τοῦ Αἰδ. Ψηφιμερίου μας π. Κωνστ. Λαμπαδάρη, ἄρρεν.

Δημητρίου και Καλλιόπης Καναρᾶ, θῆλυ. Νικολάου και Αἰκατερίνης Μπακόλα, θῆλυ.

Παναγιώτου και Νίκης Κοτρωνάκη, θῆλυ. Νικολάου και Ανθής Γιαννακοπούλου, ἄρρεν.

Αθανασίου και Κατίνας Τσούτουρα, ἄρρεν. Δημητρίου και Βασιλικῆς Αγαστασάκη, θῆλυ. Κωνσταντίνου και Δήμητρας Πριτσόλα, ἄρρεν.

2. ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Έβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας:

Ἐδυγγέλου και Ἀγγης Νέλλα, δνομικοθεῖσα Αρχάλια.

3. ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ηρραβωνίσθησαν οἱ κάτωθι συγχωριανοὶ μας:

ΓΟ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ (συνέχεια ἐκ τῆς σ. 5)

Δ) ΓΥΝΟΝΟΜΟΙ

Ἄξιον σημειώσεως είναι τὸ ἔνδιαφέρον τοῦ Συνδέσμου ἐν συμδυασμῷ μετὰ τοῦ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ χωρίου μας διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλου ὑπογόμου, κοίλου ἐκ μπετόν ὀρμέ, κάτωθεν τῆς γεφύρας τοῦ «Μηλοκαλάνου». Ο ὑπόνομος οὗτος ἀρχεται κατόπιν τῆς πηγῆς «Μηλογαλάνη» και ἐκτίνεται κατὰ μῆκος τοῦ κειμέρου πέρα τῆς γεφύρας. Ή ἐν λόγῳ κάλυψις τοῦ χειμάρρου ὅμημοιρει, ἡδη, γρόνον κατάλληλον διὰ τὴν τουριστικὴν και ἄλλην ἀξιοποίησιν τοῦ πέριξ χώρου.

(Συνεχίζεται:) ἡ π. Κ.Δ.Β.

Σ.Σ.— Η πρακτικούν μεταξύ των γνωρίζοντας η κατέχοντας παλαιά ἔγγραφα σχετικά μὲ τὰς ἀνωτέρω εἰδήσεις νὰ μᾶς γνωστοποιήσουν αὐτά πρός ἔξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ, διὰ τοῦ ὅποιον ἔγραφη η παροῦσα ἐργασία. Ἐπί-

Ο κ. Χαράλαμπος Ι. Ντούμας μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Εδαγγ. Τσάμη.

Ο κ. Σπυρίδων-Λεωνίδας Αἴμ. Μπάγιας μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Ι. Μέρμηγγα.

Ο κ. Φίλιππος Ν. Καλλιάνης μετὰ τῆς δίδος Μαρίας Δ. Μπουρούζου.

4. ΓΑΜΟΙ

Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των οἱ κάτωθι συγχωριανοὶ μας:

Αἰκατερίνη Κ. Γιαταγάνα και Βασιλείος Σχίζας.

Αθανάσιος Ζ. Σκαρπής και Ἐλένη Χ. Τσάτσηρη.

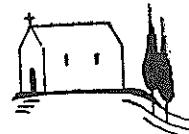
Αθανάσιος Σπ. Ράτσικας και Ἀρσινόη Ἐμμ. Κορδορούμπα.

Γεωργία Ι. Ντουφεκίδης και Σεραφείμ Κράγης.

Αρτεμίσια Ν. Χασκοπούλου και Νικόλαος Μαργιάτης.

Φωτεινή Σ. Θελευθερίου και Ἀγδρέας Τσιτούρης.

Εἰς δλους τοὺς ἀνωτέρω: τοὺς γεννηθέντας, τοὺς βαπτισθέντας, τοὺς ὀρραδινούς ασθέντας και τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ἡ «Φωνή...» μας και δλοι οἱ συγχωριανοὶ των εῦχοντας μὲ πολλὴν ἀγάπην και χαρὰν νὰ ζήσουν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ και μὲ κάθε χαρὰν και εὐτυχίαν.

σης προσεπιδηλοῦμεν ὅτι δὲν προτιθέμεθα νὰ κρατήσωμεν τὰ ἔγγραφα η ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα. Μετὰ τὴν ἐνημέρωσίν μας θὰ ἐπιστρέψωμεν ταῦτα εἰς τοὺς κατέχοντας των.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ παρακαλεῖ ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας μέλη και μὴ τοῦ Συνδέσμου νὰ τὴν ἐνημερώνουν τακτικὰ γιὰ τὰ Κοινωνικὰ Συμβάντα τῶν οἰκογενειῶν τους. "Ετοι ἀποφεύγονται παρεξηγήσεις.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τήν 23ην Δεκεμβρίου λ.χτους είς τὸν ἵερον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης ἡτελέσθη τὸ καθιερώμένον ἑτήσιον Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀποδιωσάντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς 31ης ἑπτετεύον ἀπὸ τῆς θυσίας τῶν Ἐθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτῶν, † 24 Δεκεμβρίου 1942, ὡς καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων Μεγαλοχωριτῶν.

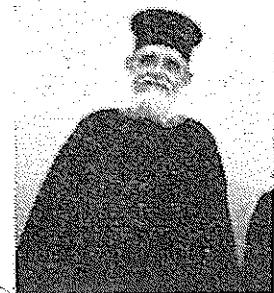
ΠΕΝΘΗ

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κύρῳ ἀποθνήσκοντες...»
(Ἀποκ. ὁ' 18)

Κατωτέρω σημειώνομεν ἐκ σεβασμοῦ καὶ τιμῆς τοὺς προσφιλεῖς μας νεκρούς, τῶν ὄποιων ὁ θάνατος συνέθη ἀπὸ τῆς τελευταῖς μας ἔκδοσεως. Διὰ τὸν καθένα ἐκ τούτων μὲ δίλιγα λόγια πλέκομεν στέφανον τιμῆς δι' αἰώνιον μνημόσυνον...
Οὗτοι είναι οἱ κάτωθι:

ΙΕΡΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΣ

Ο τόσον γνωστός μας Παπαδασίλης Παπανίκος μὲ τὰ ἴδιαιτερα γνωρίσματα τοῦ καλοῦ, τοῦ σεμνοῦ, τοῦ ἀξέιου λειτουργοῦ τοῦ Ἅγίστου,

ΙΕΡΕΥΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΣ

οὓς πονετικοῦ καὶ πραστάτου ἱερέως ὅλως αἰγνιδίως ἔξεδήμηγσεν εἰς Κύριον.

Κατήγετο ἀπὸ τὸ Λιθοχώριον Εδρυτανίας. Εἰς τὸ χωρίον μας ἦτο γνωστός ἀπὸ τὴν φρικτὴν κατοχήν. Ἰότε, ὅτε ἐφημέρευεν εἰς Νόστιμον Εδρυτανίας καὶ συνέθη ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ ἱερομάρτυρος παπρός μου ἐθεράπευε κατὰ καιρούν τὰς λειτουργικὰς ἀνάγκας τοῦ γιωρίου μας. Ἀπὸ τότε συνεδέθη μὲ τὸ Μεγάλο Χωριό, μεταγνενεστέρως δὲ καὶ μὲ τὸν Συνδεσμὸν μας.

Ο ἀειμνηστος ἱερεύς, θύμια αὐτοκαγγητικοῦ δυστυχήματος κατέλιπε μνήμην ἀγαθήν. Οὐτος κατὰ κοινὴν ὅμολογίαν ἐκομισθείτο μὲ δλαχ τὰς ἀρετὰς τοῦ χριστιανικοῦ μας δίου. Διὰ τοῦ ἱερατικοῦ του, τοῦ οἰκογενειακοῦ του καὶ τοῦ κοινωνικοῦ τοῦ δίου καὶ ἥθους ἀπέδειξεν δις ἐγγενήθη ἱερεύς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἅγίστου. Ή δομολογίας αὕτη εἴναι: διάλυτος μεταξὺ δλων τῶν Χριστιανῶν ποὺ ἐπαξίως ὑπηρέτησεν, ἐν Εδρυτανίᾳ, ἐν τῇ Ἱερῷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὰς I. Μητροπόλεις Βόλου καὶ Πειραιῶς. Ήχοιμεν, ὃς ἐκ τούτου ἔμετειν τὴν πεποιθησίν δις: καὶ οὗτος ὁ καλοκάγαθος ἱερεὺς συγκαταλέγεται ἡδη μεταξὺ τῶν νεκρῶν ἐκείνων περὶ τῶν δοπιῶν τὸ Ηνεῦμα τὸ Ἀγίου λέγει: «Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κύρῳ ἀποθνήσκοντες ἀπὸ ἅρτη. Ναὶ λέγει τὸ Ηνεῦμα ἵνα ἀναπούσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖν μετ' αὐτῶν» (Ἀποκ. ὁ' 18).

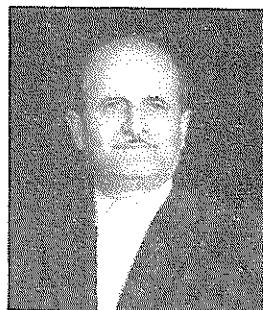
Η «Φωνὴ... μας» θεριμᾶς συλλυπεῖται τὴν οεδαστήν μας πρεσβυτέρα του καὶ τὰ ἀγαπητά μας παιδιά του καὶ εὔχεται ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναθέτει τοῦτον ἀξιον λειτουργόν καὶ ἐν τῇ Ἐπουρανίᾳ θυσιαστηρίᾳ Τού, ἵνα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ συνεγένη νὰ προσεύχηται ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ.

† π.κ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣ

Απέθανεν αἰφνιδίως εἰς τὸ ἀγαπητόν του Μεγάλο Χωριό καὶ ἐτάφη εἰς αὐτὸ δ ἀγαπητός μας συμπολίτης Κωνσταντίνος Τριχιᾶς. Ο θά-

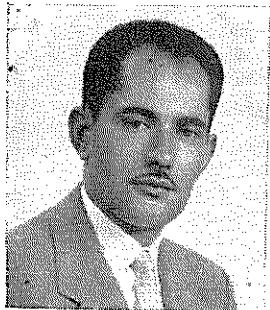
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΤΡΙΧΙΑΣ

νατός του πρόωρος καὶ αἰφνιδίος κατέθλιψεν δλους μας. Ο ἀειμνηστος Κύριος ἀγνοοῦ Μεγαλοχωρίτου, πιστοῦ ἀνθρώπου τῶν ἑλληνορθοδόξων μας παραδόσεων, ἀξιον καὶ στοργικοῦ οἰκογενειάρχου καὶ φιλανθρώπου Χριστιανοῦ. Μᾶς ἀφησεν ὅμολογοιμένως

παράδειγμα καλού, ήσυχου και δημιουργικού ανθρώπου πρός μήμησιν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΓΑΒΡΙΑΝΗΣ

„Απέθανεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκηδεύθη εἰς Πετραιᾶ, ἔνθα καὶ ἐτάφη ὁ συμπατριώτης μας Παναγιώτης Ν. Γαβρίλης. Ο πρόωρος καὶ αἰ-

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΑΒΡΙΑΝΗΣ

φνίδιος θάνατος τοῦ ἀγαπητοῦ μας Πάνου κατέθλιψε δόλους μας. Ο πάντοτε χαρούμενος, διπονετικός, διέργατικός, διὰ τόσην πρόσδοντος καὶ εὐλογίαν διὰ τόσην ἐλευθερίας του επιχειρηματίας, διαστριώτης σύζυγος καὶ πατήρ καὶ διγαπητός εἰς δόλους ἔφυγεν εἰς ἡλικίαν 43 ἑτῶν ἀπὸ τὴν παρούσαν ζωὴν διὰ τὴν αἰωνιότητα. Εἴμεθα δέδαιοι: διὰ ἐκεῖ τὸν συνοδεύουν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στοργὴ τῶν οἰκείων του, ἡ τιμὴ τῶν φίλων του: συγχωριανῶν του καὶ ἀλλων πολλῶν, ὡς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν συνεργατῶν του καὶ τῶν ποιλαπλῆς ὑπὸ αὐτοῦ εὑρεγετήθεντων...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝ. ΣΙΤΑΡΑΣ

„Ολας ήσυχως καὶ ἀθορύβως, ὅπως ἦτο καὶ δόλωληρος ὁ δίος καὶ ἡ δρᾶσις τοῦ ἐκλεκτοῦ μας συμπολίτου Ιωάννου Ανδ. Σιταρᾶ, ἔφυγεν

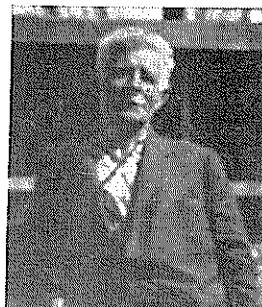
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝ.
ΣΙΤΑΡΑΣ

ἀπὸ τὴν προσκαίρουν ζωὴν διὰ τὴν ποθητήν του αἰωνιότητα. Ο σεβασμός μας καὶ ἀγαπητός μας Ιωάννης Σιταρᾶς ἔξη τὴν παρούσαν ζωὴν ὑπαγορευομένην ἀπὸ τὰ παραγγέλματα τοῦ Εδαγ-

γελίου τοῦ Χριστοῦ καὶ μὲ πᾶσαν εὐλάβειαν πρὸς τὰς ἐλληνορθοδόξους μας παραδόσεις. Ο ἀείμνηστος, πάντοτε, ήσυχος, δημιουργικός, πονετικός, ἐκλεκτὸν μέλος τοῦ Συνδέσμου μας καὶ ιδιαιτέρως ἀνθρωπος τῆς Προσευχῆς μᾶς ἀφῆσε μνήμην ἀγαθήν καὶ παράδειγμα πρὸς μήμησιν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΧΑΣΚΟΣ

Καὶ ἔνας ἀκόμη μεγαλοχωρίτης, ὁ Αθανάσιος Δ. Χάσκος, παρὰ τὴν ζωτικότητά του ἀσθενήσας ἐπ' ὀλίγον ἀπέθανεν εἰς Καρπενήσιον καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ ἀγαπητό του Μεγ. Χωρίο,

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ.
ΧΑΣΚΟΣ

ένθα καὶ ἐτάφη. Ο ἀείμνηστος Μπαριμπαθανάσης, διαπάντοτε ἀεισίνητος δι', διὰ τοῦ παλλαγής τοῦ ξωριού μας καὶ ζηλωτής τοῦ ἔργου τοῦ Συνδέσμου μας ἀπὸ τὰ νεανικά του χρόνια διεκρίνετο διὰ τὸ φιλήσυχον τοῦ χαρακτήρος του καὶ τὴν ἀργατικότητά του. Μᾶς ἀφῆσε μνήμην ἀγαθήν εὐεσθοῦς καὶ τιμίου ἀνθρώπου καὶ ἀξέιου οἰκογενείαρχου. Ἀπὸ τὸ χωρίο μας διὰ τὸν ἀειμνήστον Μπαριμπαθανάσην ἐλάδημε καὶ τὰς κάτωθι σκέψεις:

„Πολλοὶ ἀπὸ μας καὶ κυρίως ἔνοι: θὰ ἀναζητοῦν τὴν εὐγενικήν καὶ πρόσθυμην δι'. ἔξυπηρέτησι παρουσία του, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ πραγματικά θὰ αἰσθανθοῦν τὴν ἀπουσίαν του, εἰναι τὰ δενδρύλια καὶ οἱ θάμνοι, δὲνων τῶν δρόμων τοῦ χωριού μας, τὰ δροῦα μὲ τόση στοργὴ καὶ ἀγάπη περιέδαλλε. Αὐτὰ θὰ μέγουν ἐκεῖ πάντα νὰ θυμίζουν σὲ δόλους μας, πόσα μπορεῖ γὰρ δημιουργήσῃ καὶ προσφέρῃ ἡ ΑΓΑΠΗ πρὸς τὸ χωρίο μας.“

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΙ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

„Απέθανεν εἰς Αθήνας, ἔνθα καὶ ἐτάφη, δισυμπολίτης μας Νικόλαος ΙΙ. Αναγνωστόπουλος. Ο σεβαστός μας γέρων ἔφυγεν ἀπὸ τὴν παρούσαν ζωὴν πλήρης ημερῶν ἐκπληρώσας τὸ κοινωνικόν του χρέος σύμφωνα μὲ τὰς ἐλληνορθοδόξους μας παραδόσεις. Ἀποτελούσε τὴν ὀπισθοφυλακήν τῶν περασμένων γενεῶν τοῦ χω-

ριοῦ μας καὶ τοῦ Συνδέομου μας. Εἰς τὸ Μητρόπον τοῦ Συνδέομου φέρεται ἐγγεγραμμένος

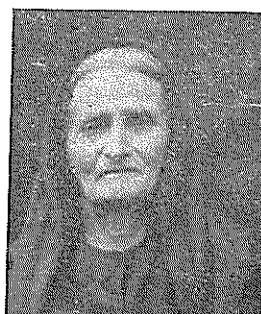

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟ-
ΠΟΥΛΟΣ

ἀπὸ τὸ ἔτος 1905. Ὁ ἀείμνηστος ἡτο πρόσος, εὐσεβής χριστιανός, τίμιος ἁγιθρωπός καὶ ἄξιος σικογενειάρχης, εδυτικήσας νὰ ἀπολαύῃ καὶ δισέγγονα. Εἰς δλους μας ἀφῆσε μνήμην ἀγαθήν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΘ. ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

Ἄπέθανεν εἰς τὸ χωριό μας δεσδαστὴ συμπολίτις μας Αἰκατερίνη Αθ. Κατσιγιάννη. Η ἀείμνηστος ἐκοιμεῖτο μὲ τὰς ἀρετὰς τῶν πα-

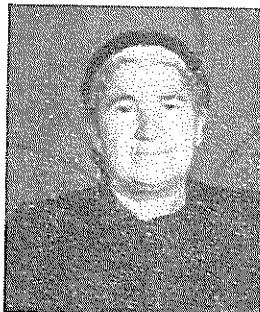
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Α.
ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ

λαιών μας ἑλληνορθισμόξων παραδόσεων. Ἰδιαιτέρως διεκρίνετο διὰ τὸ φιλήσυχον τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἔνεκα τοῦ δρούσου ἀπελάμβανε τὸν σεδναμὸν δλων. Ἐφυγεν ἀπὸ τῆς πρόσκαιρον ζωῆν, πλήρης ἡμερῶν καὶ ἀφῆσε μνήμην ἀγαθήν ενεσθοῦς καὶ φιλησόχου γυναικός.

MAPIA I. MANTZOYTA

Πλήρης ἡμερῶν ἀπέθανε εἰς Αθήνας καὶ ἐκηδεύθη, κατὰ τὴν ἐπιμυίαν τῆς εἰς τὸ ἀγαπητόν της Μεγάλο Χωριό ἔνθα καὶ ἐπάφη ἡ σεδαστὴ γερόντισσα συμπολίτις μας Μαρία Ι. Μαντζούτα.

Ἡ ἀείμνηστος διεκρίνετο διὰ τὴν εὐσέδειάν της, τὴν ἐργατικότητά της καὶ τὴν ὑπομονήν

ΜΑΡΙΑ Ι.
ΜΑΝΤΖΟΥΤΑ

τῆς εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις τοῦ ζειου. Ἐφυγεν ἀπὸ τὴν παροῦσαν ζωὴν ἥρεμα καὶ ἀφῆσεν εἰς δλους μας μνήμην ἀγαθήν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ν. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Καὶ ὅλῃ μεγαλοχωρίτισσα, η Αἰκατερίνη Ν. Διαμαντοπούλου, ποὺ ἀποτελοῦσε καὶ αὕτη τὴν

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ν.
ΔΙΑΜΑΝΤΟ-
ΠΟΥΛΟΥ

διπισθιφυλακήν περασμένων γενεῶν ἀπέθανεν εἰς τὸ χωριό μας. Ἐφυγε πλήρης ἡμερῶν καὶ ἀφῆσεν εἰς τὰ παιδά της, εἰς τὰ ἔγγόνια της καὶ εἰς τὰ δισέγγονά της, καθὼς καὶ εἰς δλους μας παράδειγμα εὐσεδοῦς ζωῆς, ὑπομονῆς, ἐργατικότητος καὶ μνήμης ἀγαθῆς.

Δι' δλους τοὺς ἀνωτέρω προσφιλεῖς μας κεκομημένους «Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» εὐχεταὶ δπως δὲν Τριάδι Εβδομητός Θεοῦ ἡμῶν ἀναπτούσῃ τὰς φυχάς αὐτῶν ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων.

Εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν ἀπευθύνει, καὶ αὐθις, ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης θερμότατα συλληπτήρια.

Ἡ δὲ μνήμη των νὰ μείνῃ εἰς δλους μας αἰώνια.

Τέλος εἰς μνήμην τούτων δὲ Σύνδεσμος ἀντὶ στεφάνου κηδείας διέθεσε 2.000 δραχμάς ὑπέρ τῶν πτωχῶν τοῦ χωρίου μας.

† π. Κ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας ἀνακοινοῖ πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Συνδέσμου τὰς κάτωθι προσεχεῖς μεγαλοχωρίτικας ἐκδηλώσεις καὶ προσκαλεῖ...

1. Εἰς τὸ κόψιμο ὅπως κάθε χρόνο, τῆς «Βασιλόπιττας», ποὺ θὰ γίνη τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1974 μετὰ τὴν συνεστίασιν τῶν μελῶν μας εἰς τὸ Ζυθεστιατόριον τοῦ συμπολίτου μας κ. Νικ. Σκλαβούνου, Εύτυχίδου 23, Παγκράτι, τηλ. 711.781 καὶ ὥραν 7 μ.μ.

2. Εἰς τὸν ἑορτασμὸν ποὺ ὄργανώνει ἡ 'Ομοσπονδία Ρουμελιωτῶν Ἐλλάδος (Ο.Ρ.Ε.) πρὸς τιμὴν τοῦ συγχωριανοῦ μας καὶ ἐπιλέκτου μέλους τοῦ Συνδέσμου μας κ. Ἀνδρέου Ι. Πουρνάρα τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1974 καὶ ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» (Πλατεῖα Καρύτση).

3. Εἰς τὴν ἑτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας, ποὺ θὰ γίνη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ζυθεστιατορίου τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Νικ. Σκλαβούνου, Εύτυχίδου 23, Παγκράτι, τὴν Κυριακὴν 10 Φεβρουαρίου 1974 καὶ ὥραν 10.30' π.μ.

4. Εἰς τὴν μεγάλην ἑτησίαν χοροεσπερίδα τοῦ Συνδέσμου μας, ποὺ θὰ γίνη, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρ. ἔτος, εἰς τὴν εύρυχωρον Κοσμητήν Ταβέρνα «ΜΑΡΓΩ» τοῦ κ. Ι. Σαμπάνη, ὁδ. Ἀγ. Λουκᾶ ἀρ. 45, τηλ. 283-440 τὴν Κυριακὴν 17ην Ἰανουαρίου 1974 καὶ ὥραν 8.30' μ.μ.

Ἡ παρουσία Σας εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας θὰ μᾶς δώσῃ χαρὰ καὶ τιμὴ. Σᾶς περιμένομεν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΧΡΥΣΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

«Ἡ καλύτερη ἀπόδειξις σὲ ἔνα ἄθεο, ὅτι ὑπάρχει Θεός, εἶναι νὰ τοῦ προσφέρῃς ἔνας πλούσιο γεῦμα, κι' ἔπειτα νὰ τὸν ρωτήσῃς ἂν πιστεύῃ ὅτι ὑπάρχει μάγειρος...».

«Ο κάθε ἄνθρωπος ἔχει τόσην ἀληθινὴ γνώση, ὅσην βεβαιώνει ἡ πραότητα, ἡ ταπείνωσις καὶ ἡ ἀγάπη ποὺ ἔχει».

ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΩΣ

'Ιατρός
Παθολόγος - Ρευματολόγος
Έσωτ. Ιατρός Ρευματολογικής Κλινικής
'Ασοληπτιείου, 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού Βούλας.
ΔΕΧΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5-8 μ.μ.
'Ιπποκράτειος 69 'Αθηνών
Τηλ. 639-917

ΚΩΝΣΤ. ΠΡΙΤΣΙΩΛΑΣ

Χειρουργός - 'Οδοντίατρος
Τυγχάνει συμβεβλημένος μεθ' ὄλων τῶν Ταμείων καὶ μετὰ τοῦ Δημοσίου
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: ΗΑΝΕΗΙΣΤΗΜΙΟΥ 58
ΟΜΟΝΟΙΑ 3ος ΟΡΟΦΟΣ
Τηλ. 619-861
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
Πρωΐ 9-1 μ.μ. 'Απόγ. 5-8.30' μ..

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

'Ιατρός
Χειρουργός 'Ωτορινολαρυγγολόγος
Έσωτε. Ιατρός Νοσοκομείου 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού.
Τηλέφωνα:
Νοσοκομείου: 781811 έσωτ. 83
'Ι. Γενναδίου 16: 710.282
Γηγεναστηρίου 56: 9711.223

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας ἐσωτερικοῦ καὶ ἔξωτερικοῦ, ποὺ ὀφείλουν συνδρομὰς παρελθόντων ἐτῶν, ὅπως τακτοποιήσουν τὰς πρὸς τὸν Σύνδεσμον ύποχρεώσεις τῶν τὸ ταχύτερον. "Ἐτσι θὰ δύναται, ὁ Σύνδεσμος, ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς πολλαπλὰς του ύποχρεώσεις. 'Η Σύνταξις

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΥΜΕΝΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

Μ Ε Γ Α Λ Ο Χ Ω Ρ Ι Τ Α !

- 'Ομιλήσατε εἰς τὰ ΠΑΙΔΙΑ Σας τὴν ιστορία τοῦ μαρτυρικοῦ μας Χωριοῦ καὶ τοῦ ιστορικοῦ μας Συνδέσμου.
- Συνδέσατε μὲ ἐκδρομὰς καὶ μὲ τὴν «βουνίσια» ἐξοχὴν τὰ ΠΑΙΔΙΑ Σας εἰς τὸ ύγιεινὸν καὶ καταπράσινον Χωριό μας.
- 'Εγγράψατε τὰ ΠΑΙΔΙΑ Σας Μέλη εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας.
- 'Οδηγήσατε τὰ ΠΑΙΔΙΑ Σας εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου.
- Συνηθίσατε τὰ ΠΑΙΔΙΑ Σας νὰ προσφέρουν τὴν ἀγάπην τους εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας.
- "Ἐτσι θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν μεταξύ μας, καὶ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μας γνωριμίαν καὶ θὰ καλλιεργήσωμεν οἰκογενειακάς καὶ φιλικάς σχέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ψυχικοῦ συνδέσμου καὶ αισθημάτων ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοθηθείας..."

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΒΙΒΛΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

— ΕΚΔΟΣΕΙΣ— ΛΕΞΙΚΑ— ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΣ— ΙΣΤΟΡΙΚΑ— ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΧΝΗΣ— ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ	— ΑΤΛΑΝΤΕΣ— ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ— ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ— ΠΟΙΗΣΙΣ— ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ— ΛΕΞΙΚΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Συνεργαζόμεθα μὲ δῶλους τοὺς Ἐκδοτικοὺς Οἰκους
τοῦ ἐσωτερικοῦ

Αποστέλλομεν βιβλία σες όλον τὸν κόσμον
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6, 5ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 638-343 — ΑΘΗΝΑΙ

Ἐκλεκτοὶ κουραχμπιέδες
Ἄταλάντης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΤΑΚΗΣ & Σια
'Α τ α λ ἀ ν τ η
Κατασκευάζονται μὲς ἀγνὸν κατει-
κίσιο ϕεύγοντα. Ζητήστε τους στὴν
διαδρομή σας ΑΘΗΝΑ — ΚΑΡ-
ΠΕΝΗΣΙ

**ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ — ΕΝΤΟΛΑΙ — Ε-
ΠΙΤΑΓΑΙ Σύνδεσμον Μεγαλοχω-
ριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
‘Θόδος Ἀγίας Φωτεινῆς 47 - Νέα
Σμύρνη — ΑΘΗΝΑΣ.**

TABFPNA

"P O Y M E A H"

ΠΑΝΑΓ. ΛΙΑΤΣΟΣ

Μεσογείων 100 – τηλ. 65.16.448 – 4η Στάσις ΧΟΛΑΡΓΟΥ

Γιὰ μιὰ ἀξέχαστη, δροσερὴ καὶ κεφάτη βραδυά μὲ τοὺς φημισμένους ρουμελιώτικους μεζέδες καὶ τίς σπεσιαλιτέ τῆς «ΡΟΥΜΕΛΗΣ»

Kai μὴ ξεχνᾶτε:

“Ολη ή Ρούμελη βρίσκεται κάθε βράδυ στη «ΡΟΥΜΕΛΗ»